

BÜLTEN

Haziran 2025

Bölgesel Ateş, Küresel Tehdit:

İRAN-İSRAİL İŞGAL REJİMİ ÇATIŞMASI

Soykırımcı İsrail'in
Gazze'deki Kanlı
Oyunu: Yardım
Noktalarında Katliam
Yapıyor!

Ankara-Kabil
Diplomasisi Mesafe
Kat Ediyor: Afganistan,
Türkiye Temsilciliğini
'Büyükelçilik' Düzeyine
Çıkardı

Siyonist Lobi, Gazze
Soykırımı ve İran
Saldırılarında ABD'yi
Nasıl Yönlendirdi?

afroasya today

İmtiyaz Sahibi

İnsana Değer Veren
Dernekler Federasyonu

Genel Yayın Yönetmeni

Emir İhsan Yaren

Yayın Kurulu / Editörler

İbrahim Yetimova
Yunus Emre Kaynak
Adham Alhariri
Abdullah Said Can
Zeyd Türkyılmaz

Dizgi / Tasarım

P. Yusmar Yusuf
Furkan Avcı

İletişim

afroasyatoday.com
afroasyatoday@gmail.com

İçindekiler

- 03** Bölgesel Ateş, Küresel Tehdit: İran-İsrail İşgal Rejimi Çatışmasının Tüm Boyutları
- 11** Hürmüz Krizi: İran'ın Boğazı Kapatma Tehdidi Küresel Ekonomiye Sarsabilir
- 14** Soykırımcı İsrail'in Gazze'deki Kanlı Oyunu: Yardım Noktalarında Katliam Yapıyor!
- 17** Ankara-Kabil Diplomasisi Mesafe Kat Ediyor: Afganistan, Türkiye Temsilciliğini 'Büyükelçilik' Düzeyine Çıkardı
- 19** Siyonist Lobi, Gazze Soykırımını ve İran Saldırılarında ABD'yi Nasıl Yönlendirdi?
- 26** "İran'ın Nükleer Kalbi Vuruldu: Tam İmha mı? Sınırlı Hasar mı?"
- 28** İran, İsrail İşgal Topraklarında 9 Stratejik Tesisi Vurdu!
- 30** Şimdi Ne Olacak ? "Eşik Aşıldı: İran ile İşgalci İsrail ve ABD Arasında Savaşın Yeni Aşaması"
- 40** Terör Rejimi İsrail'in Tehlikeli Oyunu: Amerika'yı İran Savaşına Çekmek
- 46** İran'ın En Büyük Zafiyeti: İstihbarat
- 52** İsrail, İran'ı PKK ile mi Vuracak?

Bölgesel Ateş, Küresel Tehdit: İran-İsrail İşgal Rejimi Çatışmasının Tüm Boyutları

• 16 Haziran 2025

İran ve İşgalci İsrail arasındaki uzun süredir beklenen sıcak çatışma resmen başladı. Karşılıklı füze ve İHA saldırıları, suikastlar ve doğrudan askeri hedeflere yönelik operasyonlarla bölge tam anlamıyla savaş atmosferine girdi. 24 Haziran'da sancılı bir şekilde başlayan ateşkesle rağmen küresel güçler ve İslam coğrafyası halen diken üstünde.

GERGİNLİĞİN KÖKENİ: ONLARCA YILLIK HUSUMET

Orta Doğu'da alevlenen İran-işgal rejimi savaşı, yalnızca iki aktör arasındaki askeri çatışmalardan ibaret değil. Bu savaş, 1979 İran Devrimi ile başlayan ve yıllar içinde derinleşen ideolojik ve stratejik bir hesaplaşmanın doğrudan sonucu olarak ortaya çıktı. İşgal rejiminin bölgedeki üstünlük politikaları ile İran'ın 'direnış eksenini' liderliği hedefi, aralarındaki düşmanlığı zaman içinde yalnızca bölgesel değil, küresel bir güvenlik krizine dönüştürdü. Bugün yaşanan sıcak çatışmalar, onlarca yıl boyunca ilmek ilmek örülen düşmanlık zincirinin son halkasını temsil ediyor.

TARİHİ KÖKENİ: 1979 ÖNCESİ VE SONRASI

1979 İran Devrimi öncesi dönemde İran ile İsrail işgal rejimi arasında doğrudan diplomatik ve ticari ilişkiler mevcuttu. İran, işgal rejimini tanıyan ilk Müslüman ülkelerden biriydi ve bu dönemde taraflar arasında enerji iş birlikleri, istihbarat koordinasyonu ve askeri danışmanlıklar yürütülüyordu. Ancak devrim sonrası Humeyni'nin liderliğinde kurulan yeni rejim, işgal rejimini gayrimeşru ilan etti, Filistin davasını dış politikasının merkezine yerleştirdi ve Tel Aviv'deki işgal rejimi büyükelçiliğini Filistin Kurtuluş Örgütü'ne devretti. Bu radikal kırılma, Orta Doğu'da yeni bir cepheleşmenin temelini attı.

HİBRİT DÜŞMANLIK DÖNEMİ: 1980'LERDEN BUGÜNE

1982 Lübnan Savaşı, İran ile işgal rejimi arasındaki düşmanlığın açık çatışmaya dönüştüğü dönüm noktalarından biri oldu. İran, işgal güçlerinin Lübnan'ı işgali sonrası Şii direniş örgütü Hizbullah'ı kurarak sahadaki askeri varlığını kalıcılaştırdı. Aynı zamanda Gazze ve Batı Şeria'daki direniş gruplarına, özellikle Hamas ve İslami Cihad hareketlerine, ciddi düzeyde askeri ve mali destek sağlayarak işgal rejiminin güvenlik dengelerini hedef aldı. Bu grupların işgal altındaki topraklara düzenlediği operasyonlar, işgal rejiminin bölgede daha sert askeri yöntemlere başvurmasına zemin hazırladı.

NÜKLEER PROGRAM VE SUİKASTLAR

2000'li yıllarda İran'ın nükleer faaliyetleri, işgal rejimi tarafından 'varoluşsal tehdit' olarak tanımlandı. Bu söylem doğrultusunda işgal rejiminin dış istihbarat servisi Mossad, İran'daki nükleer bilim insanlarına yönelik suikastlara başladı. 2010-2020 yılları arasında en az 6 üst düzey İranlı bilim insanı, işgal rejiminin düzenlediği saldırılarda öldürüldü. İran bu operasyonlara karşı doğrudan askeri karşılık vermektense kaçınsa da siber saldırılar ve bölgedeki vekil güçleri üzerinden misilleme stratejisini benimseyerek asimetrik savaş alanında denge kurmaya çalıştı.

GİZLİ SAVAŞLAR: SİBER SALDIRILAR, SABOTAJLAR, AJAN OPERASYONLARI

İşgal rejiminin yürüttüğü gizli savaş, yalnızca suikastlarla sınırlı kalmadı. 2021 yılında İran'ın nükleer arşivine ait belgeler, Tahran'dan çalınarak işgal rejimi topraklarına kaçırıldı. Bunun yanı sıra Natanz nükleer tesisine yerleştirilen ve Stuxnet adlı bir siber virüs aracılığıyla yürütülen sabotaj, İran'ın uranyum zenginleştirme kapasitesine büyük zarar verdi. İran ise bu saldırılara karşı Irak, Suriye ve Lübnan'daki vekil güçleri üzerinden işgal rejimi üslerine yönelik füze ve İHA saldırılarını artırdı. Ayrıca yurt dışında işgal rejimi diplomatlarını hedef alan saldırılarla hibrit savaş doktrinine karşılık verdi.

DİPLOMASİNİN YOKLUĞU VE KİN SİYASETİ

İran ile işgal rejimi arasında gerçek anlamda bir diplomatik kanal hiçbir zaman kurulamadı. İran yönetimi, işgal rejimini 'meşruiyetsiz ve yok edilmesi gereken bir oluşum' olarak nitelendirirken, işgal rejimi de İran'ı 'uluslararası terör destekçisi' ilan ederek her türlü iletişim kapısını kapalı tuttu. ABD'nin her dönemde işgal rejiminin yanında durması ve İran'a karşı ağır yaptırımlar uygulaması, bu keskin kopuşu kalıcılaştırdı. Öte yandan işgal rejiminin 2020 sonrası imzaladığı 'Abraham Anlaşmaları' ile bazı Arap ülkeleriyle normalleşme sürecine girmesi, İran'a yönelik bölgesel kuşatma stratejisi olarak kurgulandı. Tahran ise bu politikaya karşılık olarak Suriye, Irak, Yemen ve Lübnan'da etkinliğini artırarak direniş eksenini tahkim etti.

DÖNÜM NOKTASI: ŞAM SALDIRISI VE FÜZE YANITI

Orta Doğu'da tarihin seyrini değiştiren 1 Nisan 2024 günü, işgal rejimi savaş uçaklarıyla Suriye'nin başkenti Şam'daki İran konsolosluk binasını hedef aldı. Bu saldırı, İran'ın üst düzey askeri personelini doğrudan hedef alırken, uluslararası hukuk açısından da büyük tartışmalara neden oldu. İran yönetimi bu saldırıyı doğrudan kendi egemenliğine yönelik bir savaş ilanı olarak değerlendirdi ve tarihte ilk kez işgal rejimi topraklarına yüzlerce füze ve insansız hava aracıyla geniş çaplı bir saldırı düzenledi. Karşılıklı hamleler, yıllardır hibrit yollarla yürütülen örtülü savaşı açık ve çok cepheli bir çatışmaya dönüştürdü.

ŞAM SALDIRISI: BİR KONSOLOSLUĞUN YIKIMI

İşgal rejiminin Şam'daki İran konsolosluk binasını hedef alan hava saldırısı, sadece diplomatik dokunulmazlığı ihlal etmekle kalmadı, aynı zamanda İran Devrim Muhafızları Kudüs Gücü'nden üst düzey isimlerin ölmesine neden oldu. Bu saldırı, uluslararası ilişkilerde çok nadir görülen bir eylem türüydü: diplomatik statüdeki bir tesise doğrudan füze atışı. İran yetkilileri, saldırıda ölenler arasında Kudüs Gücü'nün Suriye-Lübnan koordinasyonunu sağlayan önemli askeri figürlerin de bulunduğunu açıkladı. Bu durum, İran kamuoyunda geniş infiale yol açarken, karşılığının çok ağır olacağı yönünde mesajlar verildi.

İRAN'DAN TARİHİNDE İLK KEZ: DOĞRUDAN FÜZE SALDIRISI

İran, Şam saldırısına 13 Nisan 2024'te yanıt verdi. İlk kez doğrudan işgal rejimi toprakları-

nı hedef alan geniş çaplı bir füze ve İHA operasyonu başlattı. İran'ın çeşitli bölgelerinden fırlatılan yaklaşık 300 füze ve kamikaze İHA, işgal rejiminin hava savunma sistemlerini zorladı. Saldırıları işgal altındaki Negev, Kudüs, Golan Tepeleri ve diğer işgal altındaki Filistin topraklarında çeşitli askeri ve altyapı noktalarını hedef aldı. İşgal rejimi, saldırının büyük bölümünü ABD ve İngiltere destekli savunma sistemleriyle durdurduğunu iddia etse de bazı hedeflere isabet eden mühimmatlar ciddi hasar oluşturdu. Bu saldırı, İran'ın 'doğrudan karşılık' doktrininin ilk kez sahaya sürülüşüydü.

SAVAŞ CEPHESİ AÇILDI: BİLGİ, DRONE, FÜZE

İran'ın saldırısı, sadece fiziksel yıkım değil, aynı zamanda bir stratejik paradigma değişikliğiydi. Artık savaş vekiller üzerinden değil, doğrudan iki devlet arasında sürüyordu. İşgal rejimi, ardından birkaç gün süren misillemelerle İran içindeki hedefleri (özellikle İsfahan ve çevresindeki askeri ve nükleer altyapıları) vurdu. Aynı zamanda Lübnan'dan Hizbullah ve Yemen'den Husiler, İran'ın yanında cepheye dahil oldu. Golan Tepeleri'nde çatışmalar yoğunlaştı, işgal rejimi kuzey cephesine ağır askeri sevkiyat gerçekleştirdi. Karşılıklı siber saldırılar da altyapı, medya ve savunma sistemlerini hedef almaya başladı.

ULUSLARARASI TEPKİLER VE HUKUKİ BOYUT

İran konsolosluğuna düzenlenen saldırı, uluslararası hukukun açık bir ihlali olarak değerlendirilse de Batı ülkeleri tepkilerini sınırlı

tuttu. Birleşmiş Milletler, saldırıyı 'son derece kaygı verici' olarak nitelendirse de işgal rejimini doğrudan kınamaktan kaçındı. Buna karşın İran'ın doğrudan askeri karşılığı, birçok Batılı başkentte 'bölgesel istikrarsızlık riski' gerekçesiyle eleştirildi. ABD, Birleşik Krallık ve Fransa gibi ülkeler, işgal rejiminin yanında pozisyon alarak İran'a yönelik yeni yaptırımları gündeme getirdi.

SAVAŞ CEPHELERİ: HAVA, SİBER, VEKİL GÜÇLER

İran ve işgal rejimi arasındaki çatışmalar, klasik savaş tanımının ötesine geçti. Sadece ordular değil, vekil gruplar, siber saldırı birimleri ve insansız hava araçlarıyla yürütülen hibrit çatışma yapısı, savaşın sınırlarını belirsizleştiriyor. Gelişmiş hava savunma sistemleri ile füzelerin çarpıştığı gökyüzünde, dijital altyapılar çökertiliyor; Golan Tepeleri'nden Gazze'ye, Yemen'den Irak'a kadar pek çok bölgede çatışmalar tırmanıyor. Artık bu savaş, sadece İran ile işgal rejimi arasında değil; vekalet savaşlarıyla tüm bölgeye yayılmış durumda.

GÖKYÜZÜNDE SAVAŞ: FÜZE, İHA, HAVA SAVUNMA SİSTEMLERİ (HSS)

İran'ın 13 Nisan'daki saldırısıyla başlayan doğrudan çatışma, hava sahasını bir savaş meydanına dönüştürdü. İran, yüzlerce füze ve İHA'yı aynı anda fırlatarak işgal rejiminin Demir Kubbe, David's Sling ve Arrow savunma sistemlerini sınamaya çalıştı. Gökyüzünde yaşanan bu 'savunma/karşı koyma savaşı', teknolojik üstünlüğün sınındığı bir platforma dönüştü. İşgal rejimi ABD'nin radar sistemleri ve destekli füze savunma kapasitesiyle saldırıların çoğunu önlediğini iddia etti, ancak bazı askeri bölgelerin hedef alındığı doğrulandı. İran ise saldırılarının 'stratejik mesaj' taşıdığını belirterek caydırıcılık sağlamayı amaçladığını açıkladı.

SİBER CEPHELER: GÖRÜNMEYEN SAVAŞ

Fiziksel saldırılarla eş zamanlı olarak iki taraf arasında yoğun bir siber savaş da başladı. İran'a yakın gruplar, işgal rejiminin ulusal altyapılarına ve kamu sistemlerine yönelik siber

saldırıları düzenledi. Su arıtma tesisleri, havaalanları, tren istasyonları ve medya kuruluşları bu saldırılardan etkilendi. İşgal rejimi de misilleme olarak İran'ın hava trafik sistemleri, nükleer enerjiyle bağlantılı dijital altyapıları ve devlet kurumlarının veri merkezlerine karşı siber operasyonlar gerçekleştirdi. Bu görünmez cephede yürütülen savaş, taraflar için 'ekonomik ve psikolojik yıpratma' aracı haline geldi.

VEKALET CEPHELERİ: HİZBULLAH, HUSİLER, IRAK'TAKİ GRUPLAR

İran'ın bölgesel etkisi, savaşın daha geniş bir alana yayılmasına neden oldu. Özellikle Hizbullah, işgal rejimi ile yaşanan çatışmada kuzey cephesini açtı. Lübnan sınırında artan gerilim sonucu karşılıklı top atışları ve füze saldırıları tırmandı. Golan Tepeleri'nde yoğun çatışmalar yaşanırken, işgal güçleri kuzey cepheye büyük askeri sevkiyat başlattı.

Yemen'deki Husiler, İran'a destek vererek Kızıldeniz hattında işgal rejimi gemilerini hedef aldı. Aynı şekilde Irak'taki İran yanlısı gruplar da ABD üslerine yönelik saldırılarını artırdı. Bu grupların savaşa dahil olması, İran'ın konvansiyonel sınırları dışında da 'asimetrik baskı' mekanizması kurmasına olanak sağladı.

GAZZE, SURİYE VE BATI ŞERİA'DA EŞ ZAMANLI SALDIRILAR

İşgal rejimi, İran'la yaşadığı savaşta sadece dış cephelerle değil, işgal altındaki Filistin topraklarında da operasyonlarını artırdı. Gazze Şeridi'ne yönelik bombardımanlar devam ederken, Batı Şeria'da toplu gözaltılar ve baskınlar hız kazandı. Suriye'de İran'a ait üsler, havaalanları ve silah konvoyları hedef alındı. Bu çok yönlü saldırılar, işgal rejiminin İran'la savaşırken aynı anda bölgedeki direniş odaklarını da ezmeye çalıştığını gösteriyor.

KÜRESEL GÜÇLERİN GÖLGESİ: İRAN-İŞGAL REJİMİ SAVAŞINDA ABD, RUSYA, ÇİN VE DİĞER AKTÖRLER

Orta Doğu'da sıcak cephelerde büyük bir hararetle çatışmalar devam ederken, savaşın perde arkasında çok daha büyük bir güç

mücadelesi yaşanıyor. İran ve işgal rejiminin doğrudan karşı karşıya geldiği bu yeni savaşta, sahadaki her füzenin, her açıklamanın ve her adımın arkasında küresel aktörlerin stratejik hesapları bulunuyor. ABD başta olmak üzere Batılı devletlerin işgal rejimine açık desteği, çatışmayı bölgesel olmaktan çıkarıp jeopolitik bir krize dönüştürüyor. Öte yandan Rusya, Çin ve Türkiye gibi ülkeler savaşın büyümemesi için diplomatik manevralar yürütüyor.

ABD: İŞGAL REJİMİNİN AÇIK DESTEKÇİSİ

ABD, işgal rejiminin başlıca siyasi, askeri ve ekonomik destekçisi olarak savaşın fiili taraflarından biri konumunda. Şam'daki İran konsolosluğuna yapılan saldırının ardından İran'ın düzenlediği füze saldırıları karşısında, Washington işgal rejimine tam destek açıklamasında bulundu. Pentagon, bölgeye uçak gemileri ve savaş uçakları sevk ederek 'caydırıcılık' gerekçesiyle askeri yığınak yaptı. Ayrıca işgal rejiminin hava savunma sistemlerine destek için Patriot bataryaları, THAAD sistemleri ve ABD yapımı radar sistemleri devreye alındı. Biden yönetimi, İran'a karşı daha fazla yaptırım uygulamayı ve bölgedeki müttefiklerle yeni savunma anlaşmaları yapmayı gündemine aldı.

RUSYA: NATO BASKISINA KARŞI DENGELEYİCİ TUTUM

Rusya, İran ile stratejik ortaklığını korurken, savaşın doğrudan büyümesinden yana değil. Şam'daki konsolosluk saldırısı sonrasında Moskova, işgal rejimini diplomatik sınırları ihlal etmekle suçladı. Rusya Dışişleri Bakanlığı, saldırının hem uluslararası hukuka hem de Viyana Sözleşmeleri'ne aykırı olduğunu vurguladı. Aynı zamanda Rusya, İran'ın askeri kapasitesine destek verirken, doğrudan bir savaşa sürüklenmemesi için diplomatik baskılar da uyguluyor. Ukrayna savaşında Batı'ya karşı denge arayan Moskova, İran'ı kaybetmek istemiyor ancak bölgedeki çatışmanın NATO'yu daha da güçlendirmesini de engellemek istiyor.

ÇİN: PETROL, TİCARET VE BARIŞ DİPLOMASİSİ

Çin, İran'ın en büyük ticaret ortaklarından biri ve enerji ithalatında kilit bağımlılığa sahip. Bu nedenle çatışmanın büyümesi Pekin için doğrudan ekonomik risk anlamına geliyor. Çin yönetimi, 2023'te Suudi Arabistan ile İran arasında arabuluculuk yaparak diplomatik normalleşmeyi sağlamıştı. Şimdi benzer bir diplomasi için işgal rejimine doğrudan mesajlar gönderiyor. Çin Dışişleri Bakanlığı, savaşın 'bölgesel yıkıma ve küresel istikrarsızlığa yol açacağını' belirterek taraflara itidal çağrısında bulundu. Öte yandan Pekin, ABD'nin Orta Doğu'daki askeri varlığını artırmasını 'bölgesel gerilimi tırmandırıcı' bir hamle olarak görüyor.

TÜRKİYE: DENGE POLİTİKASI VE DİPLOMASİ ARAYIŞI

Türkiye, her iki tarafla da iletişim kanallarını açık tutmaya çalışarak bölgesel barışı sağlama iddiasında. Şam'daki konsolosluk saldırısını 'uluslararası hukuka aykırı' olarak nitelendiren Ankara, İran'ın misillemesinin ardından tüm taraflara itidal çağrısında bulundu. Dışişleri Bakanlığı, savaşın bölgesel bir felakete dönüşmeden sonlandırılması gerektiğini vurgularken, hem Tahran hem Tel Aviv hattında diplomatik görüşmeler gerçekleştirdi.

ARAP ÜLKELERİ: NORMALLEŞME ÇIKMAZI VE SESSİZLİK

Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Fas gibi işgal rejimiyle normalleşen Arap ülkeleri, savaş karşısında sessizliğe büründü. Kamuoyunda işgal rejiminin saldırganlığına karşı artan tepkilere rağmen resmi açıklamalar dikkatli ve nötr düzeyde kaldı. Suudi Arabistan ise İran'la yeniden tesis edilen diplomatik ilişkiler nedeniyle doğrudan bir taraf almak istemiyor. Ancak Körfez bölgesinde güvenlik endişeleri nedeniyle savunma önlemleri artırılmış durumda.

AVRUPA BİRLİĞİ VE BATI BLOKU: ÇİFTE STANDART POLİTİKASI

Avrupa Birliği, konsolosluk saldırısına kayıtsız kalarak işgal rejiminin uluslararası hukuku ihlal etmesine göz yumdu. Buna karşın İran'ın füze yanıtı sonrası 'orantısız saldırı' eleştirilerinde bulundu. Fransa ve Almanya, İran'a yönelik yeni yaptırımları savunurken, işgal rejiminin saldırgan politikalarını meşrulaştıran bir diplomasi yürütüyor. Bu durum, İslam coğrafyasında Batı'nın çifte standartlı tutumunu bir kez daha gözler önüne serdi.

ENERJİ PİYASALARINA ETKİ: PETROL, BOĞAZLAR VE KÜRESEL KRİZ RİSKİ

Sıcak çatışma, küresel enerji güvenliğini tehdit eden bir boyuta ulaştı. İran'ın Hürmüz Boğazı üzerindeki kontrolü ve Körfez ülkelerinin savaş ihtimaline karşılık üretimi kısımaya başlaması, petrol ve doğalgaz fiyatlarında keskin dalgalanmaları tetikledi. İşgal rejimiyle yaşanan doğrudan savaş ortamı, sadece askeri değil, ekonomik ve stratejik bir çöküş riskini de beraberinde getiriyor. Uluslararası piyasalar diken üstünde, enerji güvenliği kavramı yeniden yazılıyor.

HÜRMÜZ BOĞAZI: DÜNYANIN EN KIRILGAN ENERJİ GEÇİDİ

Hürmüz Boğazı, günlük yaklaşık 18 ila 20 milyon varil petrolün geçtiği, dünya petrol ticaretinin yüzde 20'sini taşıyan dar bir geçit. Bu boğaz aynı zamanda Katar'ın sıvılaştırılmış doğalgaz (LNG) ihracatının da can damarı. İran, coğrafi olarak bu boğazın güney kıyılarını kontrol ediyor ve donanması aracılığıyla burada stratejik baskı oluşturabiliyor. 2025 Haziran ayı itibarıyla İran Devrim Muhafızları, bölgede tatbikatlarını artırdı, birçok ticari tankeri durdurdu, bazılarını yönlendirdi. Tahran 'fiilen kapanma yok' dese de fiilî yavaşlatma politikası yürütüyor.

PETROL VE LNG FİYATLARINDA PANİK DALGALANMASI

Brent petrol, savaşın ilk haftasında 96 dolar seviyesine çıktıktan sonra, gelen açıklamalarla tekrar 88-90 dolar bandına gerilese de

dalgalanma şiddetlendi. Ham petrol (WTI) fiyatları da benzer bir seyir izledi. Avrupa'da enerji borsaları, İran'a yönelik yaptırım riskleri ve arzın sıkılaşacağı korkusuyla stres altına girdi. Katar'dan çıkan LNG tankerlerinin rotalarının değişmesi ve geçiş güvenliği endişeleri, kış aylarına hazırlanan Avrupa ülkelerinde doğal gaz fiyatlarında yüzde 15'i aşan artışa neden oldu.

TANKER SAVAŞI VE DENİZ SİGORTASI KRİZİ

İran'ın boğaz çevresindeki askeri hareketliliği nedeniyle deniz ticareti yavaşladı. Özellikle ABD'li ve Avrupalı enerji şirketleri, gemilerinin Hürmüz Boğazı'ndan geçmesini askıya aldı ya da sigorta maliyetleri nedeniyle erteliyor. Lloyd's of London gibi büyük deniz sigorta kuruluşları 'yüksek riskli bölge' uyarısı yayınladı. Savaş bölgesine giren gemiler için savaş riski primi adı altında ek maliyetler konulmaya başlandı. Bu da taşıma başına milyonlarca dolar ek yük anlamına geliyor.

YAPTIRIMLARIN ETKİSİ: PETROL ARZI DARALİYOR

ABD ve AB, İran'a karşı yeni yaptırım paketleri hazırlarken, bu durum İran'ın ham petrol satışlarını azaltma riski taşıyor. Çin, İran'ın ana müşterilerinden biri olmasına rağmen, yaptırım baskısıyla bazı alımları dondurdu. Bu, küresel arz tarafında günde 1,5-2 milyon varillik bir açık oluşturma potansiyeline sahip. Suudi Arabistan ve BAE gibi Körfez ülkeleri üretimi artırmak için baskı altında, ancak hem iç siyasi riskler hem de işgal rejimiyle askeri koordinasyonları, bu kapasitenin tam kullanılmasını engelliyor.

SAVAŞIN ENERJİ SİYASETİNE ETKİLERİ

Enerji savaşın hem ekonomik silahı hem de siyasi pazarlık kartı haline geldi. İran, petrol arzını kullanarak Batı'ya baskı uygularken; işgal rejimi, bölgeyi istikrarsızlaştırarak Körfez ülkelerini kendi güvenlik şemsiyesi altında tutmaya çalışıyor. ABD bu nedenle hem askeri hem enerji güvenliği açısından bölgedeki varlığını artırıyor. Öte yandan, Rusya bu krizden faydalanarak Batı'nın enerji üzerin-

deki bağımlılığını artırmaya çalışıyor. Çin ise, enerji arzının istikrarsızlaşmasını önlemek için sessiz ama etkili bir diplomasi yürütüyor.

İSLAM COĞRAFYASINDA BÖLÜNME VE BEKLEYİŞ

İran-ışgal rejimi savaşı, İslam dünyasını bir araya getirmek yerine daha da bölmüş durumda. İran'ın 'Kudüs için savaşıyoruz' söylemine rağmen Arap dünyasından destek sınırlı kaldı. Türkiye ve Katar gibi ülkeler taraflar arasında diplomasi yürütmeye çalışırken, işgal rejimiyle normalleşme sürecine giren ülkeler ise sessizliğe gömüldü. Mezhep temelli kutuplaşmalar ve siyasi hesaplar, ümmetin ortak duruş sergilemesini engelliyor.

MEZHEPSEL AYRISMA DERİNLEŞİYOR

İran'ın savaşa yüklediği ideolojik anlam, özellikle Şii eksenli direniş söylemi, bazı Arap ülkelerinde kuşku ve çekinceyle karşılandı. İran'ın Filistin meselesine sahip çıkışı İslami camiada takdir görse de bu sahiplenme mezhebi çizgilerle sınırlı bir etki oluşturuyor. Körfez'deki bazı Arap ülkelerinin yönetimleri, İran'ın güçlenmesini doğrudan bir güvenlik tehdidi olarak görüyor. Bu da işgal rejiminin saldırgan politikalarına karşı güçlü bir İslam ittifakının kurulmasının önündeki en büyük engellerden biri haline geliyor.

DENGE ARAYANLAR: TÜRKİYE, KATAR VE PAKİSTAN

Türkiye, savaşın başından bu yana taraflara itidal çağrısı yapan nadir aktörlerden biri oldu. Ankara, hem İran hem işgal rejimiyle diyalogu açık tutarak bölgesel bir barış denklemini kurmaya çalışıyor. Katar da benzer bir pozisyon alarak arabuluculuk önerileri sundu. Pakistan ise, iç politik krizler ve ekonomik çöküş nedeniyle doğrudan pozisyon almaktan uzak duruyor. Bu üç ülke, Müslüman kamuoyunun savaş karşıtı seslerini taşısa da sahada net bir etki üretmedi.

İŞGAL REJİMİYLE NORMALLEŞEN ARAP ÜLKELERİNİN SESSİZLİĞİ

Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Fas ve Sudan gibi işgal rejimiyle normalleşme adımları atan ülkeler, savaş boyunca suskun kaldı. Ne

Şam'daki konsolosluk saldırısına ne de işgal güçlerinin bölgeyi hedef alan operasyonlarına açık bir kınama gelmedi. Kamuoyunda artan tepkilere rağmen yönetimler Batı eksenli çizgilerini korudu. Bu sessizlik, hem işgal rejimine doğrudan cesaret veriyor hem de İslam dünyasında bir utanç vesikası olarak görülüyor.

ÇİFTE YALNIZLIK: GAZZE VE FİLİSTİN CEPHESİ

Savaşın gölgesinde kalan Filistin halkı ise iki taraflı bir yalnızlık yaşıyor. İran'ın 'Kudüs intikamı' söylemi, sahada Gazze için somut bir kazanım üretmiyor. İşgal rejimi bu dönemde Gazze'ye yönelik saldırılarını artırdı, Batı Şeria'da baskınlarını yoğunlaştırdı. Filistinli gruplar İran'la sınırlı dayanışma içinde, ancak İslam dünyasının geri kalanından ciddi bir destek görmüyorlar. Gazze halkı, savaşın gü-rültüsünde yine unutulmuş cephe oldu.

Senaryo	Enerji Krizi	Askeri Yayılma	Küresel Risk
1. Sınırlı Savaş	Orta	Düşük	Düşük
2. Bölgesel Yangın	Yüksek	Orta-Yüksek	Orta
3. Küresel Savaş	Çok Yüksek	Çok Yüksek	Kritik

İTTİFAK VE ORTAK SÖYLEM YOK

İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT), savaş sürecinde yine etkin bir duruş sergileyemedi. Ne kolektif bir kınama bildirisi ne de ortak diplomatik girişimler gündeme gelebildi. İslami STK'lar, bazı ülkelerde protestolar ve açıklamalarla tepki göstermeye çalışsa da bu sesler küresel düzeyde yankı bulmadı. Her ülke, kendi mezhepsel ve stratejik pozisyonuna göre farklı refleksler veriyor. Bu da İslam ümmetinin parçalanmışlığını ve ortak bilincin zayıflığını gözler önüne seriyor.

SAVAŞIN YARINLARI: İRAN-İŞGAL REJİMİ ÇATIŞMASINDA OLASI SENARYOLAR

İran-İsrail işgal rejimi savaşı, Orta Doğu'da on yıllardır biriken gerilimlerin sonucuydu; ancak şimdi bu kriz, bölgeyi ve dünyayı doğrudan etkileyebilecek üç farklı yola sapabilir. Tarafların karşılıklı misillemeleri ve vekil güçlerin devreye girmesiyle savaş zaten sınırlı çatışma boyutunu aşmış durumda. Önümüzdeki süreçte yaşanacak gelişmeler, bu savaşın ya kontrollü biçimde sınırlandırılmasını ya da büyük bir bölgesel felakete ve hatta küresel çaplı çatışmaya dönüşmesini belirleyecek.

ENARYO 1: SINIRLI SAVAŞ VE DENGELEME POLİTİKASI

Bu senaryoda savaş, karşılıklı hava saldırıları, füze ve İHA operasyonları ile devam eder; ancak kara savaşı veya çok cephe bölgesel genişleme yaşanmaz. ABD'nin işgal rejimine verdiği destek, İran'ın ise kontrollü misilleme stratejisiyle sınırlı kalması; çatışmanın vekil unsurlar ve teknolojik üstünlükler üzerinden yürütülmesine neden olur. Bu durumda siber saldırılar, kritik altyapılara sabotajlar, casusluk faaliyetleri ve medya üzerinden yürütülen psikolojik savaş belirleyici olur. Bu senaryo, yüksek tansiyona rağmen diplomatik müdahalelere açık bir yapıya sahiptir.

Olası sonuçlar:

- Petrol ve gaz fiyatlarında dalgalı ama yönetilebilir artış
- Hizbullah, Haşdi Şabi ve Husiler gibi gruplarla sınırlı çatışmalar
- Körfez ülkeleri gergin ama doğrudan savaşın dışında
- Küresel diplomasiye alan açılır

SENARYO 2: ÇOK CEPHELİ BÖLGESEL SAVAŞ

Bu senaryoda savaş sadece İran ile İsrail terör rejimi arasında kalmaz. Lübnan'dan Yemen'e, Irak'tan Suriye'ye kadar pek çok cephe eş zamanlı olarak çatışmaya dahil olur. Hizbullah, işgal rejimiyle açık savaşa girer; Husiler,

Kızıldeniz ve Umman Denizi hattında gemilere saldırır; Irak'taki milis güçler ABD üslerini hedef alır. Aynı zamanda Gazze ve Batı Şeria'daki işgal karşıtı direniş hareketleri de savaş atmosferinde yeniden güç kazanır. İşgal rejimi iç cephede güvenlik krizine girerken, ABD bu savaşa doğrudan askeri müdahalede bulunmak zorunda kalabilir.

Olası sonuçlar:

- Hürmüz Boğazı tamamen kapanabilir
- Küresel enerji krizi derinleşir
- On binlerce sivilin hayatı tehlikeye girer
- Bölge ülkeleri taraf seçmek zorunda kalır
- Filistin meselesi yeniden dünya gündeminin merkezine yerleşir

SENARYO 3: KÜRESEL KRİZ VE BÜYÜK ÇATIŞMA

En karanlık senaryoya göre, savaş büyük güçlerin doğrudan cepheleştirdiği bir yapıya dönüşür. İşgal rejimi İsrail, İran'ın nükleer alt yapısını yok etmek üzere kapsamlı saldırılar başlatır. İran, buna bölgedeki ABD üslerini hedef alarak ve küresel ticaret akışını sabote ederek yanıt verir. Çin ve Rusya, ABD'nin müdahalesine karşı dengeleyici adımlar atar. Bu durumda çatışma, NATO-Şangay İşbirliği Örgütü ekseninde kutuplaşmaya gidebilir. Gıda, enerji ve finans piyasaları sarsılır, küresel çapta büyük bir ekonomik durgunluk baş gösterir.

Olası sonuçlar:

- İran'ın müttefiklerine yönelik geniş çaplı yaptırımlar
- ABD ve NATO güçlerinin Körfez'e askerî sevkiyatı
- Çin ve Rusya'nın müdahil olduğu bir vekalet rekabeti
- Uluslararası hukuk ve BM sistemi üzerindeki inandırıcılığın çökmesi
- Mülteci krizi ve sivil altyapının çökmesiyle büyük bir insani felaket

İsrail, yıllardır uyguladığı işgal politikaları, suikastlar, ambargolar ve katliamlarla sadece toprak değil; ümmetin sinir uçlarını da gasp etti. Bu savaşta Kudüs'ün adı geçiyor olabilir, ama asıl hedef; direnişi tümünden yok etmek, bölgeyi teslim almak ve Siyonist tahakkümü Orta Doğu'ya kalıcı olarak dayatmaktır. ABD ise bu işgalin sadece sponsoru değil; askeri, diplomatik ve ekonomik her adımıyla bu zulmün ana aktörüdür. Bizzat koruyup kolladığı terör rejimi İsrail'i, BM masasındaki vetolarıyla dokunulmaz kılan, Avrupa ile birlikte bu suça ortak olandır.

Birleşmiş Milletler çökmüştür. Avrupa Birliği susmuştur. İnsan hakları savunuculuğu kısıvıyla tüm dünyaya ayar veren Batı, şimdi çocukları öldüren, hastaneleri vuran, şehirleri yok eden işgal rejimine karşı gözlerini yummaktadır. Hukuk değil, çıkar konuşmakta; ahlak değil, silah satışı tutumları belirlemektedir.

Hürmüz Krizi: İran'ın Boğazı Kapatma Tehdidi Küresel Ekonomiye Sarsabilir

• 23 Haziran 2025

Dünya petrolünün beşte biri Hürmüz Boğazı'ndan geçiyor. İran'ın boğazı kapatma olasılığı, sadece Orta Doğu'yu değil, tüm küresel ekonomiye ve enerji arz güvenliğini tehdit ediyor.

Orta Doğu'da gerilim yeni bir eşığe tırmandı. İran Meclisi, ABD'nin İran topraklarındaki nükleer tesislere yönelik saldırılarına yanıt olarak Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasını resmî olarak onayladı.

22 Haziran'da yapılan oylamada tüm milletvekilleri 'evet' oyu verdi. Şimdi gözler İran'ın ruhani lideri Ali Hamaney'de. Eğer onay verirse, dünya petrolünün beşte birinin geçtiği hayati geçit fiilen kapatılmış olacak. Bu karar, küresel enerji güvenliğini ve ekonomik istikrarı tehdit eden bir dönüm noktası olabilir.

MECLİS'TEN TARİHİ ADIM: HÜRİMÜZ KAPANIYOR MU?

İran Meclisi, ABD'nin nükleer altyapıya yönelik hava saldırılarının ardından 'ulusal güvenliğe doğrudan tehdit' gerekçesiyle Hürmüz Boğazı'nın kapatılması yönündeki tasarımı onayladı. Oylama 22 Haziran'da yapıldı ve tüm milletvekilleri teklife destek verdi. Karar şu an itibarıyla İran'ın en yetkili siyasi figürü olan Ali Hamaney'in imzasını bekliyor.

PETROL VE GAZ AKIŞININ STRATEJİK NOKTASI

Hürmüz Boğazı, günlük 20 milyon varil ham petrol ve büyük miktarda sıvılaştırılmış doğal gazın (LNG) geçtiği bir enerji geçididir. Bu miktar, dünya enerji tüketiminin yaklaşık yüzde 20'sine tekabül eder. Boğazın kapatılması, başta Asya olmak üzere Avrupa ve Kuzey Amerika'daki birçok ülkenin enerji arz zincirini doğrudan tehdit ediyor.

PİYASALARDA PANİK DALGALARI

Kararın açıklanmasının ardından petrol fiyatlarında hızlı yükseliş gözlemlendi. Brent tipi ham petrol 90 dolara yaklaştı. Analistler, boğaz-

zın fiilen kapatılması hâlinde varil fiyatlarının 120-150 doları görebileceğini belirtiyor. Bu da dünya genelinde enflasyon, durgunluk ve finansal kırılganlıklar anlamına geliyor.

IMF VE AB'DEN UYARI: KÜRESEL BÜYÜME TEHLİKEDE

Uluslararası Para Fonu (IMF) Başkanı, enerji fiyatlarındaki şokun dünya ekonomisini ciddi biçimde yavaşlatabileceği uyarısında bulundu. Avrupa Birliği yetkilileri ise krizin derinleşmesi hâlinde enerji arz güvenliği açısından 'alarm seviyesine' geçileceğini belirtti.

ASKERİ TANSİYON YÜKSELİYOR

ABD, İngiltere ve Fransa donanmaları Hürmüz çevresine savaş gemileri konuşlandırmaya başladı. Çin, Hindistan ve Japonya gibi petrol ithalatçısı ülkeler ise kendi stratejik rezervlerini devreye sokma hazırlığında. Körfez ülkeleri, alternatif boru hatlarını aktive etmeye çalışsa da, mevcut altyapının bu yükü karşılaması imkânsız görünüyor.

İRAN'IN KENDİ EKONOMİK RİSKLERİ

Uzmanlar, İran'ın bu kararlarla aynı zamanda kendi enerji ihracatını da durdurmuş olacağına dikkati çekiyor. Çin gibi stratejik müttefiklerin bu durumdan rahatsızlık duyabileceği, İran'ın uzun vadede yalnızlaşabileceği ifade ediliyor. Bu yüzden bazı analistler, Hamaney'in onayı geciktirerek Batı'ya pazarlık zemini oluşturmak isteyebileceğini belirtiyor.

İran'ın Hürmüz Boğazı'nı kapatma kararı, fiilen onaylanırsa 21. yüzyılın en büyük enerji ve güvenlik krizlerinden birini tetikleyebilir. Küresel enerji akışı, ekonomi, jeopolitik dengeler ve askeri hesaplar aniden alt üst olabilir. Artık tüm dünya Tahran'dan gelecek son imzayı bekliyor.

Avrupa'da İsrail'e Destek Tarihi Düşüşte

● 4 Haziran 2025

Avrupa kamuoyunda İsrail'e yönelik destek tarihi bir düşüş yaşıyor. İngiltere merkezli araştırma ve analiz firması YouGov tarafından yapılan son ankete göre, İngiltere, Fransa, Almanya, Danimarka, İspanya ve İtalya'da halkın çok azı artık İsrail hakkında olumlu düşünüyor.

Öküz Öldü Ortaklık Bozuldu: Musk'ın Hükümetteki Görevi Kısa Sürdü

● 6 Haziran 2025

Trump ile ABD siyasetindeki ömrü kısa süren Musk arasındaki kavga büyüdü. Trump, Tesla'yı batırmakla tehdit etti; hisseler yüzde 15,6 düştü. Musk ise Dragon kapsülünü geri çekerek, "ABD artık Rusya'ya muhtaç" dedi. İttifak bitti, kriz derinleşiyor.

İran, Mossad Karargahını Vurdu!

● 17 Haziran 2025

İran ile terör rejimi İsrail arasında günler süren gerilim yeni bir boyuta taşındı. İran'ın yaptığı saldırılarda Siyonist dış istihbarat birimi Mossad'ın karargahı vuruldu. Kompleksin çok ciddi hasar aldığı belirtildi.

"Netanyahu, Gazze'de DEAŞ Benzeri Çetelere Silah Veriyor"

● 5 Haziran 2025

Terör rejimi İsrail muhalefet lideri Avigdor Lieberman, Soykırımcı Netanyahu'nun emriyle işgal güçlerinin Gazze'deki suç çetelerine silah verdiğini belirtti. Buradaki asıl amacın Gazze'de direniş gruplarının dışında iş birliği bir güvenlik otoritesi oluşturmak olduğu kaydedildi.

İsrail, Gazze Soykırımının Başından Bu Yana ABD'de Rekor Tahvil Satışı Yaptı

● 7 Haziran 2025

İsrail işgal rejimi, 7 Ekim 2023'te Gazze'ye başlattığı saldırıların ardından ABD'de şimdiye kadarki en yüksek tahvil satışını gerçekleştirdi. İsrail Bonds' adlı ABD merkezli devlet kuruluşu, son 20 ayda 5 milyar dolarlık borç satışı yaptı. Bu rakam, daha önceki benzer dönemlerdeki satışların iki katını aşıyor.

Soykırımcı Netanyahu'dan Mescid-i Aksa Provokasyonu

● 23 Haziran 2025

İşgalci İsrail Başbakanı Soykırımcı Netanyahu, ABD desteğiyle İran'a düzenlediği saldırının ardından Mescid-i Aksa'daki Burak Duvarı'na giderek 'Trump'ın huzuru' için düzenlenen şeytani ritüellerle Müslümanları provoke etti.

Şam'da Mar İlyas Kilisesi'ne Bombalı Saldırı: 25 Can Kaybı, 63 Yaralı

● 23 Haziran 2025

Suriye'nin başkenti Şam'ın doğusundaki Duveyla bölgesinde bulunan Mar İlyas (Elias) Kilisesi'nde patlama meydana geldi. DEAŞ'ın düzenlediği belirtilen patlamada 25 kişinin hayatını kaybettiği, 63 kişinin yaralandığı bildirildi.

Terörist İsrail 16 Bini Aşkın Filistinli Öğrenciyi Şehit Etti: Okullar Harabeye Döndü

● 26 Haziran 2025

Filistin Eğitim Bakanlığı'nın açıkladığı güncel verilere göre; İsrail işgal güçlerinin 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze ve Batı Şeria'daki soykırımında en az 16.802 öğrenci şehit edildi, 26 binden fazlası yaralandı ve onlarca eğitim kurumu yıkıldı.

İran, ABD Üslerini Vurdu: Trump Ateşkes İlan Etti

● 24 Haziran 2025

ABD Başkanı Trump, ABD üslerine füze saldırısı düzenleyen İran ve terör rejimi İsrail arasında tam ateşkes ilan edildiğini duyurdu. Duyurudan saatler sonra karşılıklı saldırılar devam etse de şu an için ateşkes devam ediyor.

Kenya'daki Protestolarda 16 Kişi Hayatını Kaybetti, Yüzlerce Kişi Yaralandı

● 26 Haziran 2025

Geçen yılki vergi karşıtı eylemlerin yıl dönümünde yeniden başlayan hükümet karşıtı gösterilerde Kenya'da, özellikle başkent Nairobi'de yoğunlaşan olaylarda en az 16 kişinin öldüğü, 400 kişinin yaralandığı bildirildi.

Soykırımcı İsrail'in Gazze'deki Kanlı Oyunu: Yardım Noktalarında Katliam Yapıyor!

• 24 Haziran 2025

Gazze Şeridi'nde, ABD ve işgalci İsrail kontrolünde kurulan yardım merkezlerinde kuyruk bekleyen sivillerin İsrail işgal güçlerinin ateşiyle hedef alınması sonucu Haziran ayının son 10 gününde en az 600 Filistinlinin şehit düştüğü, BM verileri ve sağlık yetkilileri tarafından açıklandı.

Gazze Şeridi'ndeki insani kriz giderek derinleşiyor. BM İnsan Hakları Ofisi ve Filistin Sağlık Bakanlığı'na göre, Ramazan sonrası 27 Mayıs'ta başlayan ABD-işgal rejimi İsrail kontrolünde kurulan 'Gaza Humanitarian Foundation' (GHF) yardım noktalarındaki saldırılarda en az 600 sivil şehit oldu, 4 binin üzerinde yaralı var. BM ve UNICEF, "Siviller ekmek kuyruğunda vuruluyor. Yardım merkezleri insan mezbahası haline geldi" ifadeleriyle uyardı. İsrail işgal güçleri, güvenlik gerekçesiyle uyarı ateşi kullandıklarını iddia ediyor; ancak sağlık yetkilileri ve uluslararası kuruluşlar şehit düşen sivillerin silahsız olduğunu belirtiyor.

YARDIM KUYRUKLARINDA ÖLÜM SESSİZLİĞİ

Gazze Şeridi'nin Refah ve Han Yunus kentlerinde, GHF tarafından düzenlenen yardımlar sırasında İsrail işgal güçleri tarafından gerçekleştirilen toplu katliamlar tüyler ürpertiyor. 27 Mayıs'tan bu yana en az 600 Filistinli şehit oldu, 4,066 sivil yaralandı; bu verilerin yalnızca medya kuruluşlarına bildirilen vakalar olduğu vurgulandı. BM İnsan Hakları Ofisi, temel insani ihtiyaç olan gıdayı silah altında dağıtmanın savaş suçu olabileceğini açıkladı.

BM VE STK'LARDAN KRİTİK UYARILAR

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Guterres, GHF'nin doğası gereği 'güvenilir' olmadığını söyledi. UNICEF ve Sınır Tanımayan Doktorlar (MSF) gibi kuruluşlar ise yardım noktalarına saldırı sayısının sadece son haftada 400'ü aştığını; bunlardan 84'ünün tek bir günde yaşandığını belirtti.

SOYKIRIMCI İSRAİL'İN 'GÜVENLİK' BAHANESİ

İsrail işgal güçleri, sivilleri kasıtlı hedef almadığını ve yalnızca kontrolsüz kalabalığa müdahale amacıyla uyarı ateşi kullandığını iddia ediyor. Ancak BM verilerine göre gerçekleşen can kayıpları bu iddiayı çürütüyor. Filistin Sağlık Bakanlığı, sadece 26 Haziran'da 23 Filistinlinin şehit düştüğünü açıkladı.

Soykırımcı İsrail, Gazze'nin güneyindeki Refah'ta 'yardım' dağıtım merkezinde bekleyen sivillere ateş açarak korkunç bir katliam daha gerçekleştirdi.

GAZA HUMANITARIAN FOUNDATION: YARDIM MI, TUZAK MI?

Gaza Humanitarian Foundation, 26 Mayıs'ta Refah'ta başladığı dağıtımlarla günlük 2,6 milyon öğüne kadar ulaştığını iddia etti. Ancak dağıtımların 'silah altında' yapılması, sivilleri kontrol noktasına hapsedip 'süzgeçten geçirmek' gibi uygulamalar, uluslararası kamuoyunda tepki topladı.

BM raporlarına göre 8-21 Haziran'da hazır öğün alan sivillerin sayısı yaklaşık 209 bine geriledi; bu, nisan sonundaki 1,07 milyon günlük dağıtımın çok altında. 2025'in başından bu yana 66 bin çocuk ciddi 'yetersiz beslenme' yaşarken, 2,1 milyon Gazze sakini 'aşırı gıda güvensizliği' altında.

YARDIMA MUHTAÇ SİVİLLER: GÖZ ARDI EDİLEN İNSAN HAKLARI

Yardım kuyruklarındaki bombardımanlar, sivillere yönelik 'masumiyet karinesi'nin hiçe sayılması anlamına geliyor.

Dünya Sağlık Örgütü ve Uluslararası Af Örgütü, bu uygulamaları 'insani hukuka aykırı' ve 'potansiyel savaş suçu' olarak tanımlıyor. Filistin Sağlık Bakanlığı ise Gazze'de yardıma erişmeye çalışanların 'insanlık dışı baskı altında' olduğunu söylüyor.

İsrail'in Filistin'deki Sağlık Tesislerine Yönelik Saldırıları

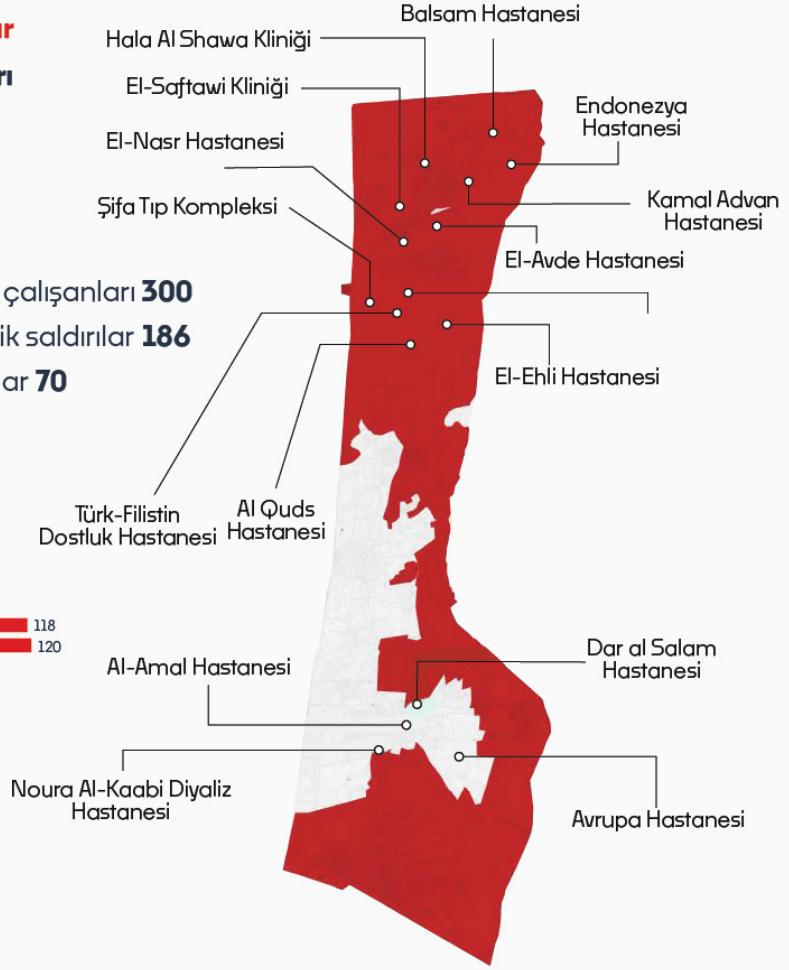
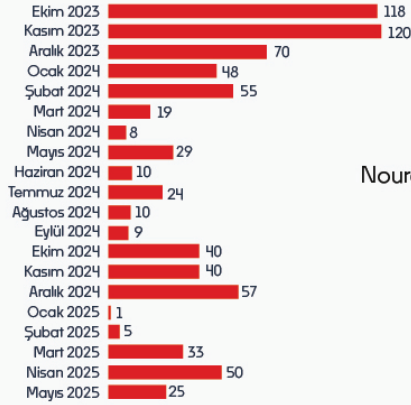
Bölgelere Göre Saldırılar

- Gazze Şeridi **720 Saldırı**
- Batı Şeria **808 Saldırı**

Saldırıların Etkisi

- Etkilenen Tesisler **597**
- Gözaltına alınan sağlık çalışanları **300**
- Sağlık araçlarına yönelik saldırılar **186**
- Gözaltına alınan hastalar **70**
- Saldırılarda ölenler **917**
- Yaralananlar **186**

İsrail Tarafından Vurulan Hastaneler

afrosya today

Ankara-Kabil Diplomasisi Mesafe Kat Ediyor: Afganistan, Türkiye Temsilciliğini 'Büyükelçilik' Düzeyine Çıkardı

• 27 Haziran 2025

Afganistan Dışişleri Bakanı Mevlevi Emir Han Muttaki, Türkmen kökenli din âlimi Saniullah Farahmand'ı Ankara'daki Afganistan Büyükelçiliği'nde düzenlenen törenle büyükelçi olarak tanıttı. Türkiye'nin atamaya resmi bir diplomatik yanıt verip vermediği henüz netlik kazanmazken, Afgan tarafı bu gelişmeyi iki ülke ilişkilerinde 'yeni bir sayfa' olarak yorumladı.

Afganistan İslam Emirliği'nin Dışişleri Bakanı Mevlevi Emir Han Muttaki, 26 Haziran 2025 tarihinde Ankara'daki Afganistan Büyükelçiliği'nde düzenlenen törenle Türkmen asıllı din âlimi ve 'Şeyhü'l-Hadis' unvanına sahip Saniullah Farahmand'ı Türkiye Büyükelçisi olarak tanıttı. Muttaki, bu atamanın Afganistan ile Türkiye arasındaki diplomatik ilişkilerin büyükelçilik düzeyine yükseldiğini gösterdiğini belirtti ve iki ülke ilişkilerinde 'neredeyse normalleşme' sağlandığını ifade etti.

Türkiye'nin Taliban yönetimini resmen tanımadığı göz önüne alındığında, Farahmand'ın atamasına Ankara'nın nasıl yaklaşacağı belirsizliğini koruyor. Öte yandan Afganistan tarafı, bu adımı 'olumlu diplomatik ilerleme' olarak duyurdu.

ANKARA-KABİL DİPLOMASİSİ MESAFE KAT EDİYOR

Afganistan Dışişleri Bakanı Muttaki, yaptığı konuşmada Türkiye ile diplomatik ilişkilerin büyükelçilik seviyesine yükselmesini 'karşılıklı güvenin ve yapıcı ilişkilerin bir göstergesi' olarak değerlendirdi. Türkiye'nin Kabil'deki diplomatik varlığını sürdürmesi ve Afgan toplumuyla diyalogunu koruması, ilişkilerin tüm zorluklara rağmen devam ettiğini gösteriyor. Taliban yönetimi de Türkiye ile ilişkileri istikrarlı bir zemine oturtmak için dinamik adımlar atmaya devam ediyor.

İKİ ÜLKE ARASINDA TİCARET HACMİ GENİŞLİYOR

Birleşmiş Milletler (BM) Comtrade verilerine göre Türkiye'nin 2024 yılında Afganistan'a ihracatı 210 milyon doları buldu. Bu veriler, iki ülke arasındaki ticaretin savaş ve ambargolara rağmen canlı kaldığını gösteriyor. Muttaki, Türk vatandaşlarının Afganistan'a 'yatırım ve turizm' amacıyla geldiğini, Taliban yönetimi altında ekonominin yüzde 2,7 oranında büyüme kaydettiğini belirtti.

İSLAM EMİRLİĞİ'NDEN KESİN TALİMAT: "AYRIMCILIK YAPMAYIN!"

Afganistan İslam Emirliği, yurt dışındaki tüm diplomatik misyonlarına ve temsilcilikleri-

ne açık bir talimat göndererek, vatandaşlarına din, etnik köken veya siyasi geçmişe bakılmaksızın eşit hizmet verilmesini istedi. Ankara'daki tanıtım töreninde de bu vurgu tekrarlandı. Bakan Muttaki, "Afgan halkının tamamına adil hizmet sunmak bizim namus borcumuzdur" ifadelerini kullandı.

AFGANİSTAN'IN TÜRKİYE BÜYÜKELÇİSİ SANİULLAH FARAHMAND KİMDİR?

Türkmen kökenli olan Saniullah Farahmand, "Şeyhü'l-Hadis" unvanıyla bilinen, Kur'an ilimleri, hadis ve tecvid alanında uzman bir din âlimi. Özellikle İmam Buhari'nin hadisleri üzerine ihtisas sahibi olan Farahmand'ın sosyal medya faaliyetleri de daha çok ilmi içeriklerden oluşuyor. Önceki görevinde Paktia bölgesinde askeri mahkeme başkanlığı yapan Farahmand'ın, modern eğitimle birlikte birçok dilde ileri düzeyde yetkin olmasıyla öne çıktığı biliniyor.

ULUSLARARASI KURULUŞLARIN AFGANİSTAN'A KARŞI ÇİFTE STANDARTI DEVAM EDİYOR

Afganistan'ın atadığı büyükelçilerin meşruiyeti bazı ülkelerde tartışmalı bir konu olmaya devam ederken, uluslararası kuruluşlar Taliban yönetimini hâlâ tanımakta isteksiz davranıyor. Buna rağmen bazı ülkelerdeki Taliban diplomatları görev yaparken, diğerlerinde resmi kabul görmemeleri Afgan halkının temsil edilme hakkının önüne geçiyor. Türkiye'nin bu konuda nasıl bir yol izleyeceği ise merak konusu.

ÇİFTE STANDARTA RAĞMEN ULUSLARARASI ARENADA DİPLOMATİK BAŞARI

Tüm bu çifte standartlara rağmen Afganistan İslam Emirliği'nin son aylarda elde ettiği diplomatik kazanımlar dikkat çekici.

Mayıs 2025'te Rusya, Taliban'ı 'yasaklı örgütler' listesinden çıkararak resmen tanıdı. ABD yönetimi ise Taliban yetkilileri hakkında yıllardır koyduğu ödül programını sessizce sonlandırdı.

Bu gelişmeler, Afganistan'ın uluslararası meşruiyet kazanma yolunda ciddi mesafe aldığı gösteriyor. Türkiye'ye yapılan büyükelçi ataması da bu bağlamda, Emirliğin diplomatik mevcudiyetini pekiştirme stratejisinin önemli bir parçası olarak görülüyor.

Siyonist Lobi, Gazze Soykırımı ve İran Saldırılarında ABD'yi Nasıl Yönlendirdi?

• 25 Haziran 2025

ABD'nin dış politikası artık yalnızca Amerikan halkının çıkarlarıyla şekillenmiyor. Siyonist lobiler, Washington'daki karar alma mekanizmalarını adım adım kuşatmış durumda. Bu derin etki yalnızca Orta Doğu'da değil, küresel krizlerde, medya dilinde, ekonomik dalgalanmalarda ve savaş politikalarında da kendini gösteriyor.

ABD, bir süredir görünmeyen ama giderek sertleşen bir tahakküm altında: Siyonist lobilerin siyasete, orduya, medyaya ve kamuoyuna yön veren kuşatması. Amerikan İsrail Kamu İşleri Komitesi (AIPAC), Amerika Ulusal Güvenlik için Yahudi Enstitüsü (JINSA), Demokrasileri Savunma Vakfı (FDD) ve onların etrafında şekillenen finans, medya ve düşünce kuruluşları ağı; sadece Amerikan iç siyasetini değil, dünya barışını da tehdit ediyor.

Gazze'de binlerce sivilin katledilmesine rağmen süren koşulsuz İsrail desteği, İran nükleer tesislerine düzenlenen saldırılarda Washington'un sessiz ortaklığı, Ukrayna meselesindeki çifte standartlar... Tüm bu gelişmeler, Siyonist lobinin derin etkisinin sadece birer yansıması.

Bu dosya haberde, Siyonist yapının ABD'yi nasıl adım adım ele geçirdiğini; bu nüfuzun geçmişten bugüne nasıl kurumsallaştığını, Gazze'den Tahran'a, Kiev'den Beyrut'a kadar nasıl bir küresel istikrarsızlık ürettiğini gerçek tanıklıklar, resmi belgeler ve uzman görüşleriyle ortaya koyuyoruz.

LOBİ MEKANİZMASININ TEMEL YAPISI

ABD'de İsrail işgal rejimine koşulsuz destek yalnızca ideolojik bir tercih değil, sistematik bir lobi organizasyonunun sonucudur. Bu lobi; siyasi karar alıcıları finanse eden, medyayı yönlendiren, akademiye etkileyen ve kamuoyunun algısını şekillendiren çok katmanlı

bir yapıya sahiptir. Aşağıda bu yapıyı oluşturan başlıca kuruluşları, kullandıkları yöntemleri ve oluşturdukları tehditleri tüm açıklığıyla ortaya koyuyoruz.

KURUMSAL YAPI VE KOORDİNELİ MEKANİZMA

AIPAC: Amerikan İsrail Kamu İşleri Komitesi

ABD'deki en etkili yabancı menşeli lobi olan AIPAC, Kongre üyelerine seçim bağışları üzerinden baskı kurar. 2022 yılında yalnızca Demokrat adaylara karşı yürüttüğü kampanyalarda 26 milyon dolar harcadı. Jamaal Bowman ve Cori Bush gibi isimler "İsrail karşıtı" görülerek hedef gösterildi.

JINSA: Amerika Ulusal Güvenlik için Yahudi Enstitüsü

Savunma politikaları üzerinde etkili olan JINSA, emekli generaller ve askeri danışmanlar üzerinden Pentagon'a, Beyaz Saray'a ve Savunma Bakanlığı'na yön verir. Mart 2025'te yayımladıkları açık mektupta, İran'ın askeri hedeflerine karşı "önleyici saldırı" çağrısında bulundular. Bu, İsrail'in bölgesel savaş stratejilerine doğrudan ABD desteği talebidir.

FDD: Demokrasileri Savunma Vakfı

İsmi 'demokrasi' olsa da politikaları tamamen İsrail çıkarlarına odaklıdır. İran'a karşı ekonomik ambargo ve saldırı politikalarını destekleyen FDD, 'Maximum Pressure Act' gibi

AIPAC | Amerikan İsrail
Kamu İşleri Komitesi

ABD Kongresi üzerinde
bağış ve siyasi baskı yoluyla
en etkili lobi kuruluşudur.

**Amerika Ulusal Güvenlik
için Yahudi Enstitüsü**

Emekli generaller üzerinden
Pentagon ve Beyaz Saray'a askeri
strateji dayatır. İran'a karşı önleyici
saldırı politikalarının mimarıdır.

**İsrail için
Birleşen Hristiyanlar**

Evanjelik tabanı mobilize eder.
Dini söylemlerle İsrail'e ilahi
meşruiyet sağlar.

**Amerikan
Yahudi Komitesi**

Diplomatik baskı mekanizmasıdır.
Yabancı ülke hükümetlerine lobi
yapar; antisemitizm söylemini
küresel alanda yayar.

**Demokrasileri
Savunma Vakfı**

İran'a yönelik yaptırımlar ve
savaş yasaları hazırlayan
düşünce kuruluşudur. "Maximum
Pressure Act"ın fikir babasıdır.

**İftira ve İnkara
Mücadele Birliği**

"Antisemitizm" kavramını
araçsallaştırarak ifade
özgürlüğünü bastırır. BDS
karştı yasaları destekler.

**Başlıca Amerikan Yahudi
Kuruluşları Başkanlar Konferansı**

ABD'deki büyük Yahudi
kuruluşlarının siyasi eşgüdüm
platformudur. İsrail politikasının
ana çerçevesini belirler.

afrosya today

yasa tasarılarını hazırlatarak Kongre'ye taşır.
Medya organlarına yön verdiği analizlerle ka-
muoyu algısını da dönüştürür.

CUFI: İsrail için Birleşen Hristiyanlar

ABD'deki Evanjelik tabanı harekete geçiren
bu örgüt, dini söylemlerle Siyonist politika-
lara 'ilahi destek' havası kazandırır. Kongre
üyeleri üzerindeki baskının manevi dayana-
ğını oluşturur.

Parayla Kuşatma: AIPAC'ın ABD Kongresi Üzerindeki Etkisi

afrosya today

AJC: Amerikan Yahudi Komitesi & ADL: İftira ve İnkarla Mücadele Birliği

Medya, eğitim ve dijital platformlarda 'anti-semitizm' gerekçesiyle Filistin yanlısı görüş-

leri susturmaya çalışır. Bu kuruluşlar, dijital sansür mekanizmalarının oluşturulmasında da başrolde dir.

Conference of Presidents: Başlıca Amerikan Yahudi Kuruluşları Başkanlar Konferansı

Amerikan Yahudi cemaatlerinin politik eşgüdüm organıdır. AIPAC'in stratejik yönlendirme gücünü tamamlayıcı niteliktedir. Dışişleri Bakanlığı ile doğrudan temas halindedir.

EKONOMİK GÜÇ: PARAYLA SİYASETİ DİZAYN ETMEK

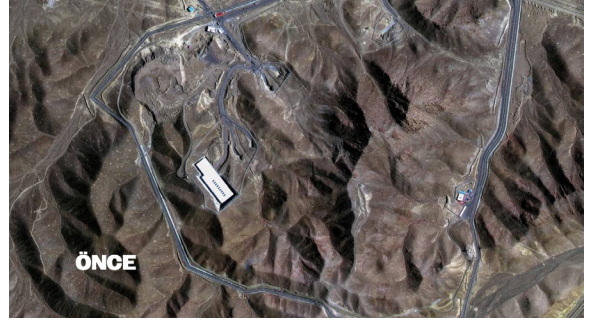
Siyonist lobinin ABD iç siyasetindeki etkinliği büyük ölçüde ekonomik gücüne dayanır. OpenSecrets.org verilerine göre, 1990'dan bu yana yalnızca AIPAC ve ona bağlı PAC'ler aracılığıyla ABD'deki seçim süreçlerine aktarılan fon miktarı 250 milyon doları aşmıştır. Bu fonlar, seçim kampanyalarında aday belirleme ve karar süreçlerini manipüle etme amacıyla kullanılır. Özellikle Temsilciler Meclisi üyeleri, İsrail yanlısı olmayan her tutumlarında bu fonlarla hedef alınmakta; karşılıklarına güçlü medya destekli rakipler çıkarılmaktadır. Bu durum yalnızca siyasi rekabetin değil, doğrudan temsil hakkının ihlal edilmesi anlamına gelir.

MEDYA VE ENFORMASYON KONTROLÜ

Siyonist lobi yalnızca siyasi temsil değil, medya üzerinden yürütülen kamuoyu oluşturma sürecinde de belirleyici bir aktördür. CNN, Fox News ve The New York Times gibi medya devlerinde İsrail'e yakın kadroların varlığı, haber dilini ve içerik çerçevesini doğrudan etkilemektedir. 7 Ekim sonrasında Gazze'de gerçekleştirilen hastane saldırılarında, İsrail'in resmi açıklamaları birebir aktarılmış; Filistinli gazetecilerin tanıklıkları göz ardı edilmiştir.

Wired dergisinin 2025 tarihli analizine göre, Fordow tesisine yapılan saldırı sonrası ABD kamuoyuna servis edilen görüntüler, Trump ve medya partneri Sean Hannity üzerinden manipüle edilmiş; bu yolla saldırının kapsamı olduğundan daha büyük gösterilmiştir. Bu, Siyonist lobinin medya üzerinden yürüttüğü algı operasyonunun güncel bir örneğidir.

DÜŞÜNCE KURULUŞLARI ARACILIĞIYLA YASA DİZAYNI

FDD, JINSA ve Hudson Institute gibi düşünce kuruluşları, yalnızca fikir üretmekle kalmayıp yasa tasarıları, savunma planları ve dış politika önceliklerinin şekillenmesinde de etkin rol oynar. Kongre üyelerine düzenli olarak sunulan brifingler, teknik raporlar ve senaryo analizleri, ABD'nin dış politika adımlarını önceden belirlenmiş bir lobi çizgisine oturtur. İran'a yönelik 'önleyici saldırı' doktrini, bu raporlarla meşrulaştırılmış; Pentagon içinde askeri karar alma süreçlerini etkilemiştir. Bu mekanizmalar yalnızca tavsiye düzeyinde değil, karar alma süreçlerinin yönlendiricisi olarak işlev görmektedir. Ayrıca bu kuruluşların katkısıyla oluşturulan 'İsrail Anti-Boycott Act' gibi yasa teklifleri, sivil toplumu ve akademiye hedef alan baskı araçları haline gelmiştir.

Tüm bu örnekler, Siyonist lobinin ABD’de yalnızca etkili değil, sistem kurucu ve dönüştürücü bir güç haline geldiğini ortaya koymaktadır. Bu güç, Amerikan kurumlarına içeriden müdahale eden, küresel savaş kararlarını etkileyen ve kamuoyunu manipüle eden çok boyutlu bir tahakküm mekanizmasına dönüşmüştür.

ABD SİYASETİNE NÜFUZ: PARANIN, TEHDİDİN VE MEDYANIN GÜCÜ

Amerikan siyasetinin kurumsal yapısı, uzun yıllar boyunca sermaye ve lobilerin etkisine açık biçimde tasarlanmıştır. Ancak bu açık yapının en güçlü şekilde işgal edildiği alan hiç kuşkusuz Siyonist lobinin sızdığı kongre yapıları, komiteler ve danışman mekanizmalarıdır. Temsilciler Meclisi ve Senato’da görev yapan birçok isim, yalnızca seçmenlerinin değil, doğrudan AIPAC ve bağlantılı bağış ağlarının desteğiyle koltuklarına oturmakta, siyasi hayatlarını da bu desteklerle sürdürmektedir.

Kongre üyeleri üzerinde uygulanan baskı yalnızca fon ve bağışla sınırlı değildir. Bazı vekiller doğrudan medya aracılığıyla itibarsızlaştırılmakta, sosyal medya kampanyalarıyla tehdit edilmekte ya da karşılıklarına çıkarılan ‘sözde ilerici’ adaylarla siyaseten tasfiye edilmektedir.

Eski Temsilciler Meclisi Üyesi Betty McCollum:

“AIPAC beni İsrail’e yeterince sadık olmadığım için doğrudan hedef aldı.”

Açıklamasının ardından yine Eski Temsilciler Meclisi Jamaal Bowman örneğinde olduğu gibi ‘terör destekçisi’ ilan edilerek lobinin medya kanalları üzerinden sistematik bir şekilde hedef alındı.

Bu süreçlerin en dikkat çeken yönü, Siyonist lobinin yalnızca Kongre üyeleriyle değil, danışmanları ve yasa tasarısı hazırlayan bürokratlarla da yakın ilişkiler kurarak kurumsal metinlere yön vermesidir. ABD Dışişleri Bakanlığı ile bağlantılı komisyonlarda, AIPAC’in yönlendirdiği isimlerin hazırladığı politika belgeleri karar süreçlerini şekillendirmek-

tedir. Bu belgeler, özellikle Orta Doğu politikalarında İsrail’in çıkarlarını temel alacak şekilde yapılandırılmakta, İran ve Filistin gibi meselelerde askeri çözümler öne çıkarılmaktadır.

Beyaz Saray düzeyinde de etkili olan Siyonist lobi, özellikle Ulusal Güvenlik Konseyi’nde görevli danışmanlar aracılığıyla başkanın kararlarını yönlendirme gücüne sahiptir. 2025 Trump yönetiminde, İran’a yönelik operasyon planlarında JINSA’nın yönlendirdiği askeri stratejiler ile FDD’nin sunduğu ekonomik çökertme planları paralel ilerlemiştir. Bu yapılar, ABD başkanlık kararlarını doğrudan etkileyen rapor ve istihbarat özetlerini hazırlayan kaynaklar haline gelmiştir.

Bu nüfuzun sonucunda, ABD’nin iç ve dış siyasetinde halkın, kurumların ve anayasaya dayalı denge-denetleme mekanizmalarının dışında, görünmeyen ama son derece etkili bir karar verici olarak Siyonist lobi yer almaktadır. Bu yalnızca temsili değil, devletin bütünlüğünü de zedeleyen bir müdahale biçimidir.

GÜNCEL KRİZLERDE SİYONİST LOBİNİN ROLÜ

1. Natanz, Fordow ve İsfahan’a Yönelik Saldırı

2025 Haziran’ında ABD Başkanı Donald Trump’ın doğrudan onayıyla İran’a yöne-

lik gerçekleştirilen hava saldırıları, yalnızca askeri bir müdahale değil; Siyonist lobinin stratejik yönlendirmesinin sahadaki tezahürüydü. İran'ın nükleer programında kilit öneme sahip Natanz, Fordow ve İsfahan tesisleri, ABD yapımı GBU-28 ve GBU-57 'bunker buster' mühimmatlarıyla hedef alındı. Bu tür mühimmatların yalnızca ABD'nin envanterinde bulunması ve özel izinle kullanılması, operasyonun arkasındaki siyasi etkiyi gözler önüne serdi.

JINSA'nın (Amerika Ulusal Güvenlik için Yahudi Enstitüsü) aylar öncesinden yayınladığı askeri strateji notlarında, İran'ın nükleer altyapısına yönelik 'önleyici saldırılar' önerilmiş; bu saldırıların sadece İsrail için değil, 'ABD'nin Orta Doğu'daki istikrarı' için de zorunlu olduğu savunulmuştu. Benzer şekilde FDD (Demokrasileri Savunma Vakfı) de Kongre üyelerine gönderdiği brifinglerde bu operasyonların 'meşru savunma' olarak sunulması gerektiğini belirtmişti. Wired dergisi, saldırılardan sonra ABD kamuoyuna servis edilen görsel içeriklerin gerçeği yansıtmadığını ve Fox News kanalı üzerinden organize bir dezenformasyon kampanyası yürütüldüğünü belgeledi.

2. Gazze Soykırımı ve Silah Destek Zinciri

7 Ekim 2023'te başlayan ve hâlen devam eden Gazze saldırıları, 50 binden fazla Filistinlinin hayatını kaybettiği bir soykırıma dönüşmüştür. Bu süreçte ABD'nin İsrail işgal rejimine sağladığı destek, askeri yardım paketlerinin çok ötesine geçmiş, savaş suçlarına ortaklık düzeyine varmıştır. Washington yönetimi, saldırıların başladığı ilk üç ayda İsrail'e toplamda 4 milyar doları aşkın silah, mühimmat ve istihbarat desteği sağlamıştır.

ABD Senatosu'nda bazı ilerici isimler –özellikle Bernie Sanders ve Elizabeth Warren– bu duruma açık tepki göstermiştir. Sanders, "Bu kolektif cezalandırmadır. ABD bu suça ortaktır" diyerek İsrail'e sağlanan askeri yardımın durdurulmasını istemiştir. Buna rağmen AIPAC'in Kongre üzerindeki etkisi sayesinde bu talepler engellenmiş, Gazze'de sivillerin

yaşadığı toplu katliamlar sessizce izlenmiştir. Foto muhabiri Abdulraheem Khader'in, İsrail'in hava saldırısıyla ailesinden 48 kişiyi kaybetmesi ve sadece dört kişiyi defnedebilecek zaman bulabilmesi, savaşın insani boyutunu gözler önüne seren güçlü bir tanıklıktır.

3. İsrail-İran Gerilimi ve Nükleer Gölge

İsrail'in, İran'ın nükleer altyapısını hedef alan saldırıları ve sabotaj girişimleri 2025 yılında daha da hız kazanmış; ABD bu süreçte hem diplomatik hem askeri anlamda İsrail'in arkasında durmuştur. Özellikle Negev çölü üzerinden kalkan İsrail uçaklarının İran içindeki hedeflere yönelik saldırıları, ABD ile İsrail arasındaki askeri işbirliğinin derinliğini gösterir niteliktedir. Bu saldırılar için kullanılan 'Massive Ordnance Penetrator' (GBU-57) bombalarının yalnızca ABD'nin onayıyla İsrail'e verildiği bilinmektedir.

Bu noktada FDD'nin, 'İran tehdidinin bertaraf edilmesi' yönünde hazırladığı raporların Beyaz Saray'a ve Kongre komisyonlarına iletilmesi ve askeri müdahalenin zeminini hazırladığı ortaya çıkmıştır. Aynı süreçte ABD medyasında İran karşıtı yoğun bir dezenformasyon kampanyası yürütülmüş; nükleer program, medya aracılığıyla kamuoyuna 'küresel tehdit' olarak sunulmuştur. Siyonist lobinin yönlendirmesiyle şekillenen bu söylem, uluslararası diplomasi yollarını tıkamış ve savaş seçeneğini meşrulaştırmıştır.

4. Ukrayna Savaşı ve Çifte Standart Paradoksu

Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik işgali karşısında ABD yönetiminin gösterdiği sert tepki ve insani söylem, Gazze'de yaşananlara karşı takınılan sessizlikle çarpıcı bir çelişki oluşturmaktadır. ABD'li liberal kanaat önderleri ve akademisyenler –Max Boot, Anne Applebaum, Michael McFaul gibi isimler– Ukrayna'daki sivil kayıpları insan hakları açısından gündeme taşırken, Gazze'deki katliamları ya görmezden gelmiş ya da İsrail'in 'meşru savunma hakkı' retoriğini tekrar etmiştir.

AIPAC'ın bu süreçte Ukrayna'ya destek mesajları yayınlayıp aynı anda Gazze'deki sivil ölümlerle ilgili tek bir kınama yayımlamaması, Siyonist lobinin 'insan hakları' duyarlılığının ne kadar seçici ve çıkar odaklı olduğunu göstermektedir. Bu çifte standart, ABD'nin uluslararası güvenilirliğini zedelerken, Filistin davasına dair küresel farkındalığın bastırılmasına neden olmuştur.

5. Geçmiş Müdahalelerden Süregelen Etki Zinciri

Siyonist lobinin etkisi yalnızca güncel olaylarla sınırlı değildir. 2003'te Irak'a yönelik askeri müdahale sürecinde AIPAC, Saddam Hüseyin'in 'İsrail için tehdit' olduğu yönünde raporlar hazırlayarak ABD Kongresi'ne baskı yapmıştır. Bu raporlar, dönemin karar alma süreçlerinde önemli rol oynamış ve işgalin gerekçelerinden biri haline gelmiştir.

1980'lerde yaşanan İran-Contra skandalı, İsrail üzerinden İran'a gizlice silah gönderilmesi ve bu süreçte Pentagon'daki bazı isimlerle kurulan gizli ilişkiler ağı, lobinin derin yapılarla olan temasını ortaya koymuştur. Ayrıca 2005 yılında AIPAC çalışanlarının Pentagon'dan gizli bilgi sızdırdığı gerekçesiyle yargılanması, bu etkinin sadece siyasî değil, aynı zamanda güvenlik birimlerine kadar uzandığını belgelemiştir.

Son olarak, 'Israel Anti-Boycott Act' gibi yasa teklifleriyle Siyonist lobi, sadece dış politikayı değil, ABD iç hukukunu da kendi lehine biçimlendirmeye çalışmaktadır. Bu yasa, Boykot-Yatırımların Geri Çekilmesi-Yaptırımlar (BDS) hareketine destek veren kişi ve kurumlara hukuki yaptırım öngörerek ifade özgürlüğünü tehdit eden bir nitelik taşımaktadır. ADL ve AJC gibi kuruluşların bu yasa üzerindeki baskı faaliyetleri, Amerikan kamuoyunun temsil haklarına yönelik sistematik bir müdahaleyi temsil etmektedir.

KÜRESEL TAHAKKÜM VE HALK İRADESİ İLLÜZYONU

Siyonist lobinin ABD üzerindeki etkisi, yalnızca bir lobi faaliyetinden ibaret değildir; bu etki, modern dünya düzenini şekillendi-

ren yapısal bir güce dönüşmüştür. Bu güç, Amerikan siyasi sistemini içeriden kuşatmış, medyayı kontrol altına almış, askeri kararları yönlendirmiş ve kamuoyunun algısını belirlemiştir. AIPAC'ın kongre üzerindeki baskısından JINSA'nın savaş stratejilerine, FDD'nin yasa tasarılarına sunduğu brifinglerden medya kuruluşlarına sızdırılan manipülatif görsellere kadar her aşamada bu gücün izlerine rastlamak mümkündür.

ABD'nin Gazze'deki katliama verdiği koşulsuz destek, İran'a karşı yürütülen agresif dış politika ve Ukrayna meselesinde ortaya çıkan çifte standart, Siyonist yapının yön verdiği çok katmanlı çıkar denkleminde işaret etmektedir. Bu denklemde Filistinli çocukların hayatı, İranlı sivillerin güvenliği ya da Amerikan halkının gerçek çıkarları yer almamakta; yalnızca İsrail'in bölgesel hegemonyasını sağlamlaştırmaya yönelik hamleler öne çıkmaktadır.

Daha da çarpıcısı, bu lobi yapısı yalnızca dış politikayı değil, ABD iç hukuk sistemini ve bürokratik işleyişi de dönüştürmüştür. Boykot hakkını hedef alan yasa girişimleri, ifade özgürlüğünü tehdit eden antisemitizm kampanyaları ve medya üzerindeki tek taraflı sansür mekanizmaları, artık toplumda olması gereken denge-denetim ilkesinin sistematik şekilde askıya alındığını göstermektedir.

Bugün geline nokta, ABD halkının iradesi ile devletin karar alma süreçleri arasındaki makas, hiç olmadığı kadar açılmış durumdadır. Bu durum sadece ABD için değil, dünya halkları için de büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Siyonist lobi yalnızca bir dış politika aktörü değil; küresel krizleri derinleştiren, savaşları körükleyen ve adaleti susturan bir tahakküm aracıdır.

Bu gerçek, göz ardı edilemeyecek kadar somut, belgelenmiş ve sistematiktir. Bu yüzden Siyonist lobinin etkisi yalnızca teşhir edilmeyi değil; hesap sorulmayı ve sınırlandırılmayı hak etmektedir.

“İran’ın Nükleer Kalbi Vuruldu: Tam İmha Mı? Sınırlı Hasar Mı ?”

• 24 Haziran 2025

İran’ın Fordow, Natanz ve İsfahan’daki nükleer tesisleri ABD ve işgalci İsrail tarafından hedef alındı. Trump ve Netanyahu tam imhayı savunurken, ABD Genelkurmayı ve IAEA dikkatli. İran ise ‘stratejik tahliye’ diyerek meydan okuyor.

22 Haziran 2025 sabahı, ABD ve işgalci İsrail’in ortak operasyonu ile İran’ın üç kritik nükleer tesisi hedef alındı. Operasyon sonrası açıklamalar, saldırının etkisi konusunda çelişkili sinyaller verirken, uluslararası kamuoyu “İran’ın nükleer programı gerçekten sona mı erdi?” sorusuna yanıt arıyor.

SALDIRININ DETAYLARI: HANGİ TESİSLER HEDEF ALINDI?

ABD yapımı B-2 bombardıman uçakları ve insansız hava araçlarıyla gerçekleştirilen saldırıda Fordow yeraltı zenginleştirme tesisi, Natanz üretim kompleksi ve İsfahan araştırma merkezi hedef alındı. Uydu görüntüleri, özellikle Fordow’da tünel girişlerinin çöktüğünü, İsfahan’da ise reaktör binasının üst yapısının harabeye döndüğünü gösteriyor.

TRUMP VE NETANYAHU’DAN “TAM İMHA” İDDİASI

ABD Başkanı Donald Trump, operasyon sonrası yaptığı açıklamada “İran’ın nükleer kabiliyeti kalmamıştır. Fordow tamamen yok edildi” dedi. Başkan Yardımcısı J.D. Vance ise daha temkinli bir ifadeyle “İran ciddi zarar aldı, ancak yeniden toparlanabilirler” açıklamasında bulundu.

İşgalci İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu da “Gerekirse süreci tamamlamaya hazırız” diyerek ikinci bir saldırının sinyalini verdi. Netanyahu ayrıca Fordow’un derinliği nedeniyle elde edilen sonuçların netleşmesinin zaman alacağını vurguladı.

ABD GENELKURMAYI: “HASAR VAR AMA İMHA YOK”

ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Caine, kamuoyuna yaptığı açıklamada, “Tesisteki zenginleştirme faaliyetleri büyük ölçüde sekteye uğratıldı. Ama yer altı tünellerin durumu net değil. İmha yerine ağır hasardan söz edebiliriz” dedi.

İRAN’IN TUTUMU: “TESİSLER BOŞALTILMIŞTI, HİÇBİR KAYIP YOK”

İran Atom Enerjisi Kurumu Başkanı Muhsin Rezaei, saldırıdan önce tüm zenginleştirilmiş uranyumun ve santrifüjlerin başka noktalara taşındığını, saldırının yalnızca “boş yapı ve yüzey tesisleri” hedef aldığını savundu. Dışişleri Bakanı Abbas Araghchi ise saldırıyı ‘uluslararası hukuka karşı açık bir savaş suçu’ olarak niteledi.

IAEA GÖZETİMİ: “ÇOK CİDDİ HASAR VAR, KONTROL GEREKİYOR”

Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) Başkanı Rafael Grossi, Fordow’da ‘çok ciddi bir hasar tespit ettiklerini’ ancak yeraltı sistemlerin henüz doğrulanmadığını açıkladı. IAEA, İran’dan saha erişimi talep etti; ancak şu ana kadar izin verilmedi.

UYDU GÖRÜNTÜLERİ NE DİYOR?

Maxar ve Planet Labs tarafından yayınlanan yüksek çözünürlüklü uydu görüntüleri, Fordow’da en az altı devasa krater oluştuğunu, Natanz ve İsfahan’da üst yapıların ciddi hasar gördüğünü ortaya koyuyor. Ancak yeraltı sistemlere dair net bir veri bulunmuyor.

ABD'nin İran Nükleer Tesislerine SALDIRISININ DETAYLARI

ABD bombardıman uçakları, Whiteman Üssü'nden kalkarak İran'ın Fordo, Natanz ve İsfahan'daki nükleer tesislerini vurduktan sonra üslerine geri döndü.

DST: Doğu Standart Saati

21 Haziran Cumartesi

22 Haziran Pazar

00:01 DST

17:00 DST

18:00 DST

18:40 - 19:00 DST

19:30 DST

Whiteman'dan
Ayrılıyorlar

Bombardıman
Uçakları
CENTCOM'da
Destek Paketine
Katılıyor

Bombardıman
Uçakları ve Destek
Paketleri İran'a
Giriş Yapıyor

İran'ın 3 Önemli
Nükleer Tesisi
Vuruldu: Fordo,
Natanz ve
İsfahan

Bombardıman
Uçakları
İran'dan
Ayrılıyor

Bombardıman
Uçakları
Whiteman'a
İniş Yapıyor

Unsur

Durum

Fordow

Tünel girişleri çöktü, derin hasar şüpheli

Natanz

Üst yapı yıkıldı, zenginleştirme alanı zarar gördü

İsfahan

Araştırma laboratuvarı hedef alındı

Uranyum Stokları

İran'a göre önceden taşındı, IAEA doğrulayamıyor

İmha İddiası

Trump ve Netanyahu onaylıyor, uzmanlar ihtiyatlı

Uluslararası Tepkiler

Çin, Rusya sessiz; IAEA doğrulama bekliyor

TEHLİKE SONA ERDİ Mİ, YOKSA YENİ Mİ BAŞLADI?

İran'ın nükleer tesislerine yönelik saldırı, bölgesel dengeyi sarsacak düzeyde. Ancak

programın tamamen çöküp çökmediği hâlâ net değil. Gerçek cevap, IAEA denetçileri sahaya indiğinde belli olacak. Şimdilik tek gerçek, 'İran vuruldu ama sessiz değil.'

İran, İsrail İşgal Topraklarında 9 Stratejik Tesisi Vurdu!

• 18 Haziran 2025

İran, işgal rejiminin askeri, istihbari ve teknolojik kalbini hedef aldı. İsrail işgal topraklarında bulunan 9 kritik merkez, balistik füzeler ve kamikaze İHA'larla vuruldu. Saldırı, caydırıcılığı artırmayı ve işgal rejiminin stratejik kapasitesini sınırlamayı amaçlıyor.

İran, işgal rejimi İsrail'in kalbini hedef aldı. Eşi benzeri görülmemiş bir saldırı dalgasıyla İran Devrim Muhafızları, Tel Aviv'den Hayfa'ya, Negev çöllerinden akademik merkezlere kadar uzanan 9 kritik tesisi 5 gün içinde etkisiz hale getirdi.

Saldırı, yalnızca askeri üsleri değil, işgal rejiminin savunma sanayiini, istihbarat yapısını ve bilimsel gücünü de hedef alarak bölgesel güç dengesini kökten değiştirecek bir mesaj verdi. İsrail terör rejimi ilk kez bu denli kapsamlı bir saldırının doğrudan hedefi oldu.

VURULAN STRATEJİK TESİSLER VE ÖNEMLERİ

İşgalci İsrail Savunma Bakanlığı

İsrail işgal rejiminin askeri doktrinlerinin geliştirildiği ve savaş yönetiminin merkezi olan bu yapı, hem sembolik hem stratejik olarak kritik bir hedef. Bakanlık binasına yönelik saldırı, terör rejiminin komuta kademesine doğrudan bir mesaj niteliğindedir.

Mossad Karargahı & Birim 8200

Mossad, işgal rejimi İsrail'in dış istihbarat servisi; Birim 8200 ise siber savaş ve elektronik istihbarattan sorumlu birim. Burada amaç, İsrail'in istihbarat üstünlüğünü hedef alarak operasyonel kabiliyetini zayıflatmaktır.

İsrail İşgal Güçleri Genelkurmay Karargahı

İsrail işgal güçlerinin (IDF) ana komuta merkezi. Füze saldırısıyla hedef alınan bu karargâh, savaş zamanlarında tüm kara, hava ve deniz birliklerinin sevk ve idaresini yürüttü.

Hayfa Petrol Rafinerisi

Enerji tedariki açısından İsrail'in kuzeyindeki en büyük rafinerilerden biri. Buraya yapılan saldırı, sivil altyapıyı hedef almamakla birlikte enerji gücüne darbe vurma stratejisinin bir parçasıydı.

Nevatim ve Ramat David Hava Üssü

İşgalci İsrail hava kuvvetlerinin F-35 filosunu barındıran üslerden biri olan Nevatim ve kuzeyde stratejik noktada bulunan Ramat David, İran'a karşı potansiyel hava operasyonlarının merkeziydi. Bu üslerin hedef alınmasıyla terör rejimi İsrail'in hava üstünlüğünü sınırlandırması amaçladı.

Palmachim Hava Üssü

Uzay teknolojileri, füze testleri ve insansız hava araçları (İHA) alanında uzmanlaşmış bu üs, aynı zamanda Arrow füze savunma sistemlerinin test sahasıydı. İran, bu saldırıyla İsrail'in savunma teknolojilerine doğrudan zarar vermeyi hedefledi.

Weizmann Enstitüsü

İşgal rejimi İsrail'in bilimsel ve nükleer araştırmalarla ilişkilendirilen önde gelen enstitülerinden biriydi. Weizmann'ın vurulması, sadece askeri değil aynı zamanda teknolojik ve akademik kapasiteye de darbe girişimiydi.

Rafael Gelişmiş Savunma Sistemleri Şirketi

Demir Kubbe, Davud'un Sapanı ve çeşitli güdümlü füzelerin geliştirildiği Rafael şirketi, İsrail savunma sanayiinin kalbiydi. Bu tesise yönelik saldırı ise üretim ve geliştirme kabiliyetlerini sekteye uğratmaya yönelikti.

5 Günde İRAN'IN BAŞARIYLA VURDUĞU HEDEFLER

13-17 Haziran 2025

**İşgalci İsrail
Savunma Bakanlığı**

**Mossad Karargahı
Birim 8200**

**IDF Genelkurmay
Karargahı**

**İsrail'in Rafael
Silah Fabrikası**

(İsrail savunma sanayiinin
üç büyük şirketinden biri)

**Hayfa Petrol
Rafinerisi**

(İsrail petrolünün
yüzde 65'ini sağlıyor)

**İsrail Weizmann
Enstitüsü**

(İsrail'in en önemli
biyokimya tesisi)

**Palmachin
Hava Üssü**

**Nevatim ve Ramat
David Hava Üssü**

afrasya today

İRAN'DAN HEDEF BELİRLEME SÜRECİNDE STRATEJİK TERCİHLER

İran'ın eş zamanlı olarak gerçekleştirdiği bu saldırılar, klasik askeri hedeflerin ötesine geçerek istihbarat, teknoloji, bilim ve enerji alt-yapısını da kapsadı. Bu durum, sadece askeri caydırıcılık değil, aynı zamanda uzun vadeli stratejik dengeleme hedeflendiğini gösterdi.

İşgalci İsrail'in hava savunma sistemlerinin büyük kısmı füzeleri engellemeyi başarsa da bazı füzelerin hedeflerine ulaştığı ve özellikle işgal altındaki Hayfa, Tel Aviv ve güneydeki Negev bölgesinde ciddi hasar meydana geldiği bildirildi.

Şimdi Ne Olacak ? “Eşik Aşıldı: İran ile İşgalci İsrail ve ABD Arasında Savaşın Yeni Aşaması”

• 23 Haziran 2025

ABD'nin İran'ın nükleer tesislerine düzenlediği hava saldırısı, Orta Doğu'da zaten kırılğan olan dengeleri yerle bir etti. Tahran misillemeyi artırırken dünya, bölgesel bir çatışmanın küresel bir yangına dönüşüp dönüşmeyeceğini izliyor.

ABD, Fordow ve Natanz gibi İran'ın yer altındaki nükleer tesislerini vurarak Orta Doğu'daki tansiyonu tehlikeli bir eşığe taşıdı. İran ise yalnızca işgal rejimini değil, artık Amerikan üslerini de açık hedef ilan etmiş durumda. Tahran'ın yanıtının şiddeti, yalnızca askeri bir hesaplaşma değil, enerji güvenliğinden uluslararası hukuk sistemine kadar uzanan geniş çaplı bir küresel krizin de habercisi olabilir. Bu artık sadece bir çatışma değil, bir kırılma noktası.

OLAYIN ÖZETİ & OPERASYON DETAYLARI

Haziran 2025'in son haftasında, ABD uzun zamandır yükselen nükleer gerilim sürecini askeri müdahaleye dönüştürdü. 'Operation Midnight Hammer' adı verilen kapsamlı operasyonla birlikte, İran'ın en kritik nükleer altyapıları eş zamanlı olarak hedef alındı. Fordow, Natanz ve Isfahan tesisleri, modern savaş tarihinde bir ilk olarak aynı anda vuruldu. Pentagon'un açıklamasına göre toplam 125 hava aracı, 3 kıtada koordinasyon içinde bu operasyon için görev aldı. Hedef, İran'ın uranyum zenginleştirme ve nükleer silah üretme kapasitesine 'geri dönülmez' zarar vermektir.

Operasyonun Unsurları ve Özellikleri

Operasyona, ABD'nin stratejik caydırıcılık kapasitesinin vitrini sayılan B-2 Spirit hayalet bombardıman uçakları damga vurdu. Bu uçaklardan 7'si doğrudan Fordow ve Natanz hedeflerine MOP (Massive Ordnance Penetrator) tipi bunker-buster bombaları bıraktı.

Aynı zamanda ABD denizaltılarından fırlatılan Tomahawk füzeleri Isfahan'ı hedef aldı. Havadan havaya destek sağlayan F-22, F-35 ve F-16 uçaklarıyla birlikte, AWACS radar sistemleri ve yakıt tankerleri dahil toplam 125 hava birimi görev aldı.

Operasyonun dikkat çeken bir yönü de çift yönlü yaklaşım stratejisiydi. Bir grup B-2 uçağı Pasifik üzerinden, diğer grup ise Avrupa hava sahasından İran'a yönelerek hava savunma sistemlerini şaşırtmayı hedefledi. Aynı zamanda İsrail'in ön saldırıları ile İran'ın radar ve S-300/S-400 sistemleri bastırılarak, ABD jetlerinin hedefe engelsiz ulaşması sağlandı.

B-2'ler, Missouri'deki Whiteman Hava Üssü'nden kalkarak yaklaşık 18 saat süren ve üç kıtayı aşan bir görev profiliyle doğrudan İran içlerine ulaştı. Saldırı sonrasında ABD tüm hava unsurlarını geri çekti. İran hava savunması saldırı anında etkisiz kaldı ve operasyon tamamlandıktan sonra acil duruma geçirildi.

Hedef Tesisler ve Hasar Durumu

Fordow:

İran'ın yerin yaklaşık 80-100 metre altına inşa ettiği bu tesis, nükleer programın en korunmalı yapısıydı. Uydu görüntülerinde, 6 farklı krater, yüzey deformasyonları ve tünel çökmeleri net olarak görüntülendi. ABD bu bölgeyi 'en kritik hedef' olarak tanımlarken, İran yetkilileri tesisin tamamen yıkılmadığını ancak 'önemli yapısal zararlar oluştuğunu' kabul etti.

Natanz:

İran'ın ana zenginleştirme tesisi olan Natanz, geçmişte siber saldırılarla (Stuxnet) hedef alınmıştı. Bu kez fiziksel saldırıya maruz kalan tesisin derin yerleşimli santrifüj altyapısında ağır hasar meydana geldi. İlk raporlara göre, en az üç yeraltı santrifüj hattı kullanılamaz hale geldi.

İsfahan:

Kimyasal analiz laboratuvarları ve nükleer destek sistemlerinin bulunduğu bu tesis, Tomahawk füzeleriyle hedef alındı. Uydu görüntülerinde yapısal çöküntüler ve yangın izleri tespit edildi. İsfahan'daki hasar, İran'ın nükleer mühendislik sürecinin lojistik ayağını ciddi şekilde aksatabilecek düzeyde.

ABD'nin Değerlendirmesi

Operasyon sonrasında ABD'den gelen açıklamalar, saldırının hem teknik hem de psikolojik etkilerinin hesaplanarak planlandığını gösterdi. Pentagon, saldırının İran'ın nükleer üretim zincirini 'felç ettiğini' belirtti. 'Bu bir başlangıçtı, gerekirse tekrar ederiz' söylemiyle askeri baskının süreceği mesajı verildi.

General Dan Caine, operasyonun 'ABD hava kuvvetlerinin şimdiye kadar gerçekleştirdiği en koordineli görevlerden biri olduğunu' ifade etti. İran hava savunmasının tepkisiz kalması, operasyonun başarısını artıran bir unsur olarak gösterildi.

Savunma Bakanı Pete Hegseth, 'İran'ın nükleer kapasitesinin fiilen ortadan kaldırıldığını' söylese de bu görüşe itiraz eden bazı askeri yetkililer, altyapının tamamen yok edilmediğini ve İran'ın kısa sürede yeniden yapılandırma kapasitesine sahip olduğunu vurguladı.

İran'ın İlk Misillemesi

Saldırıdan yaklaşık 18 saat sonra İran, işgalci İsrail'in Tel Aviv kentine yönelik 40 ila 60 adet balistik füze ateşledi. Bu saldırı, İran'ın doğrudan askeri karşılık vereceğini açık biçimde ortaya koydu.

İşgalci İsrail ise misillemeye karşılık olarak, İran'ın güneyindeki askeri tesisler, füze ram-

paraları ve komuta merkezlerine yönelik hava saldırıları gerçekleştirdi. Özellikle Şiraz, Kirman ve Dezful çevresinde patlamalar bildirildi.

İran Savunma Bakanlığı yaptığı açıklamada, artık yalnızca işgalci İsrail'in değil, 'bölgedeki tüm Amerikan askeri varlığının da meşru hedef' ilan edildiğini duyurdu. Bu açıklama, ABD üslerini doğrudan tehlikeye atan stratejik bir eşik anlamına geliyor.

Radyasyon Riski ve İddialar

Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) ve Körfez ülkeleri tarafından yapılan ilk açıklamalarda, İran'daki saldırıların ardından 'ölçülebilir seviyede radyasyon sızıntısı tespit edilmediği' bildirildi. Ancak bu açıklamalar, İran'daki bağımsız uzmanlar tarafından ihtiyatla karşılandı.

İranlı nükleer bilim insanlarına göre özellikle Fordow'daki bazı çöken tünellerin içinde uranyum izotoplarının sızabileceği alanlar bulunuyor. İran Atom Enerjisi Kurumu, bu bölgelerde 'dekontaminasyon ve toprak temizliği' çalışmalarını başlattığını duyurdu. Aynı zamanda Kum kenti çevresindeki yeraltı sularında izleme faaliyetleri yürütülüyor. Uzun vadede çevresel riskin tamamen ortadan kalkmayabileceği belirtiliyor.

Operation Midnight Hammer, ABD'nin İran'a yönelik kırmızı çizgiyi geçtiği ilk doğrudan askeri müdahale olarak kayda geçti. Bu operasyon, yalnızca İran'ın nükleer hedeflerini vurmakla kalmadı; aynı zamanda küresel aktörlere ABD'nin gerektiğinde tek taraflı askeri çözüm yoluna başvurabileceğini de gösterdi.

İran'ın cevabı ise, 'caydırıcılık'tan öteye geçerek artık açık bir çatışma dönemine girildiğinin işareti. Tahran'ın 'meşru hedef' tanımına ABD üslerini de dahil etmesi, önümüzdeki günlerde çok uluslu bir krizin doğabileceğini gösteriyor.

İRAN'IN OLASI YANITLARININ PARAMETRELERİ

İRAN'IN OLASI YANITLARININ PARAMETRELERİ

ABD'nin İran'daki nükleer tesisleri hedef alan doğrudan saldırısının ardından gözler, Tahran'ın vereceği stratejik ve askeri yanıtlara çevrilmiş durumda. İran bu noktada bir 'zor denge' içinde hareket ediyor: Hem caydırıcılığını korumak hem de doğrudan büyük bir savaşa çekilmeden bölgesel üstünlük kurmak istiyor. Olası tepkilerin kapsamı, şiddeti ve hedefleri ise birkaç temel parametreye bağlı olarak şekilleniyor.

Askeri Karar Mekanizmasının Tavrı

İran'da savaş ve güvenlik kararları, büyük ölçüde Devrim Muhafızları Ordusu (IRGC) ve ruhani lider Ali Hamaney etrafında şekilleniyor. Saldırının hemen ardından yapılan olağanüstü Milli Güvenlik Konseyi toplantısında, bazı generallerin 'hemen ve geniş çaplı misilleme' çağrısı yaptığı, ancak bu taleplerin Dini Lider tarafından 'uluslararası tepkiler dikkate alınarak' frenlendiği iddia ediliyor.

Ancak iç baskının arttığı ve özellikle muhafazakâr kamuoyunda 'ABD üslerinin artık

hedef alınması gerektiği' yönündeki görüşlerin güç kazandığı bildiriliyor. IRGC'nin bazı tugaylarının Körfez kıyılarına sevk edilmesi de bu eğilimi doğrular nitelikte.

Nükleer Tesislerdeki Tahribatın Boyutu

İran'ın yanıt dozajını belirleyecek en önemli faktörlerden biri, nükleer tesislerdeki hasarın düzeyi. Eğer teknik ekipler, Fordow ve Natanz tesislerinin uzun süre çalışamaz durumda olduğunu doğrularsa, bu durumda İran misilleme hakkını daha agresif biçimde kullanabilir.

Nükleer altyapının kısmen yeniden inşa edilebileceğine dair güven olsa bile, uzmanlar özellikle yüksek saflıkta zenginleştirilmiş uranyum üretim kapasitesinin ciddi şekilde sekteye uğradığını belirtiyor. Bu durum İran'ın hem askeri hem de diplomatik pozisyonunu zayıflattığı için, telafi arayışı içinde sert çıkışlara yönelme olasılığı artıyor.

NPT'den Çekilme Olasılığı

Tahran'da sıkça dile getirilmeye başlanan bir başka ihtimal ise, İran'ın Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşması'n-

dan (NPT) çekilmesi. İran 1970'ten bu yana NPT'nin tarafı; ancak son saldırı, Tahran'a göre anlaşmanın 'fiilen işlevsiz' kaldığını gösteriyor.

İran Parlamentosu'ndaki muhafazakâr blok ve bazı hükümet yetkilileri, anlaşmadan çekilerek nükleer caydırıcılık sürecini resmileştirme çağrısı yapıyor. Eğer bu adım atılırsa, yalnızca bölgesel değil küresel güvenlik sistematikliğinde de kırılma yaşanabilir. Çünkü bu, İran'ın artık nükleer silah geliştirme sürecine resmen geçiş yaptığı anlamına gelir.

Askerî Misillemenin Kapsamı: Yalnızca İşgalci İsrail mi, ABD de mi?

ABD'nin nükleer tesisleri vurmasıyla birlikte İran açısından artık yalnızca işgalci İsrail değil, ABD'nin bölgedeki askeri varlığı da doğrudan düşman statüsüne alınmış durumda. Devrim Muhafızları (IRGC), "Amerikan varlığı sadece destek unsuru değildir, bu saldırıyla artık sahada taraf haline gelmiştir" açıklamasıyla bu niyeti teyit etti. İran'ın askeri yanıt haritası şu üç ana senaryoda gelişebilir:

Sınırlı Misilleme: Yalnızca İşgalci İsrail'in Hedef Alınması

İran'ın askeri misillemesi, bu noktadan sonra birkaç farklı biçimde gelişebilir. İlk olasılık, yalnızca işgalci İsrail'in askeri altyapısını hedef alan sınırlı bir yanıtla yetinilmesidir. Bu strateji, İran'ın doğrudan ABD ile savaşa girmeden bölgesel caydırıcılığını korumasına olanak tanır. Hedef alınabilecek noktalar arasında işgal rejiminin hava üsleri (Nevatim, Ramat David, Palmachim), füze savunma sistemleri, istihbarat merkezleri (Mossad karargâhları ve Birim 8200) ve enerji altyapısı gibi stratejik yapılar yer alır. Bu tür bir sınırlı tepki, İran'a hem kendi kamuoyuna güçlü bir mesaj verme hem de diplomatik alanı açık tutma imkânı sağlayabilir. Ancak işgalci İsrail'in buna geniş çaplı bir karşılık vermesi hâlinde, sınırlı misilleme dengelyi korumak yerine yeni bir çatışma dalgasına yol açabilir.

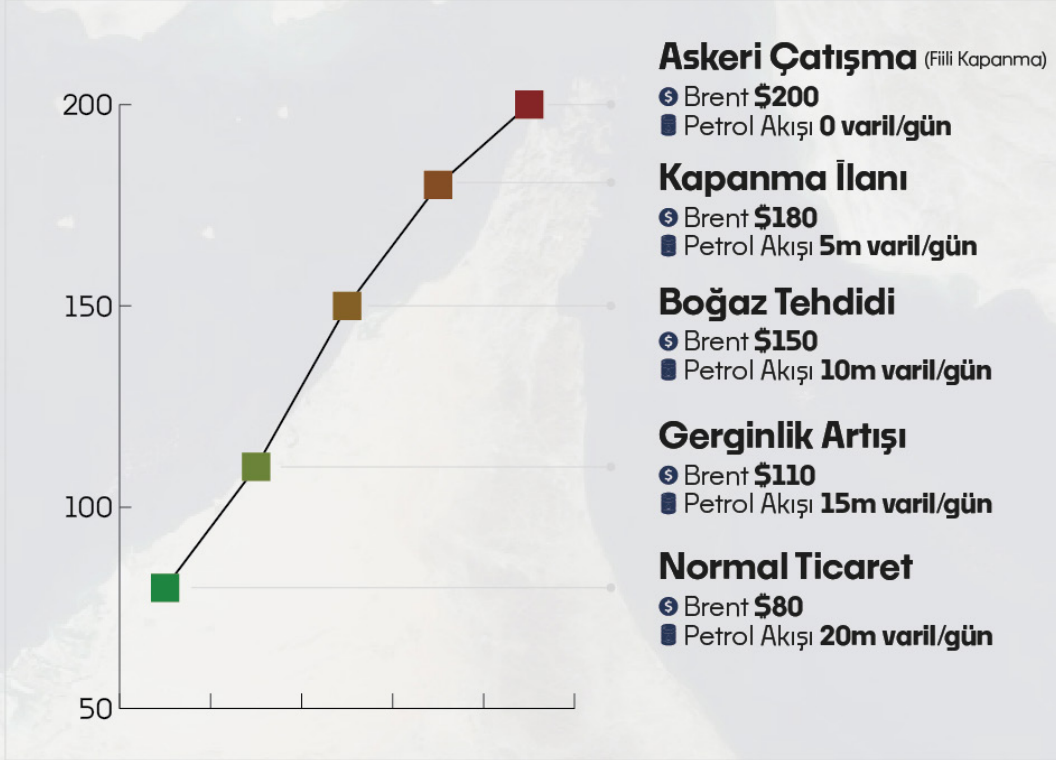
Vekil Güçler Üzerinden Saldırı: Dolaylı Yıpratma Stratejisi

İkinci olasılık ise İran'ın geleneksel olarak güçlü olduğu asimetrik savaş stratejisine dayanıyor: Vekil güçler aracılığıyla ABD hedeflerini vurmak. Tahran, Hizbullah, Haşdi Şabi, Ensarullah ve Fatimiyun Tugayları gibi bölgedeki müttefik yapılarını aktif hale getirerek, ABD üslerine karşı dolaylı bir yıpratma savaşı başlatabilir. Bu aktörler; Lübnan'dan İsrail'e baskı uygulayabilir, Irak'ta Ayn el-Esed gibi üsleri hedef alabilir, Yemen üzerinden Kızıldeniz'deki ABD donanmasını taciz edebilir veya Suriye-Ürdün sınırında Tanf Üssü'ne saldırabilir. Bu senaryonun İran açısından en önemli avantajı, doğrudan çatışmaya girmeden caydırıcılığını sürdürebilmesi ve saldırılardan doğrudan sorumlu tutulmaması ihtimalidir. Ancak vekil güçlerin gerçekleştireceği herhangi bir saldırıda Amerikan askerlerinin hayatını kaybetmesi, Washington'un doğrudan İran'ı hedef almasına neden olabilir.

Doğrudan ABD Üslerine Saldırı: Açık Savaş Eşiği

Üçüncü ve en tehlikeli seçenek ise İran'ın doğrudan ABD üslerine füze saldırısı düzenlemesidir. Böyle bir saldırı, artık İran-ABD savaşının açık ve resmî olarak başladığı anlamına gelir. Körfez'deki Amerikan üsleri bu bağlamda öncelikli hedefler arasında yer alır. Irak'taki Ayn el-Esed ve Erbil Harir üsleri, Katar'daki El-Udeid Hava Üssü, Bahreyn'de konuşlu ABD Beşinci Filosu ve Kuveyt'teki savunma altyapısı, doğrudan hedef haline gelebilir. İran, bu üsleri Şahab-3 ve Emad tipi orta menzilli balistik füzelerle ya da dron saldırılarıyla hedef alabilir. Özellikle Hürmüz Boğazı kıyılarındaki gemisavar füze sistemleri aracılığıyla, ABD'nin donanma gücüne karşı da hamle yapılması gündeme gelebilir. Böyle bir gelişme, yalnızca bölgesel güvenlik krizini değil, küresel bir enerji krizini de tetikleyecek sonuçlar doğurabilir.

Hürmüz Krizi & PETROL FİYAT SENARYOLARI

Hürmüz Boğazı

Dünya petrolünün yaklaşık %20'si buradan geçiyor.

Boğazın Önemi

İran, kritik geçiş noktasını kapatırsa enerji piyasası küresel şok yaşar.

afroşya today

Hibrit Senaryo: Kontrollü Tırmanış

Tüm bu senaryoların dışında İran, her üç seçeneği birleştiren hibrit bir misilleme stratejisi de izleyebilir. Buna göre Tahran, işgalci İsrail'e füze saldırılarını sürdürürken, vekil güçleriyle ABD üslerine yönelik düşük yo-

ğunluklu saldırılar başlatabilir ve aynı anda Hürmüz Boğazı'nda ya da Kızıldeniz'de deniz tacizi gibi manevralarla Batı'ya gözdağı verebilir. Bu yaklaşım İran'ın hem iç kamuoyunu tatmin etmesini sağlar hem de ABD ile doğrudan savaş riskini zamana yayarak kontrol altında tutma olanağı verir.

Sonuç olarak İran açısından mesele artık yalnızca 'yanıt verelim mi?' sorusu değil, 'hangi hedefe, ne zaman ve nasıl bir yanıt verirsek savaşı kontrol edebiliriz?' sorusuna dönüşmüş durumda. Ancak saldırıya uğrayan nükleer tesislerin taşıdığı sembolik ve stratejik değer düşünüldüğünde, Tahran'ın yalnızca işgal rejimiyle sınırlı bir hesaplaşmaya razı gelmesi giderek daha düşük bir ihtimal hâlini alıyor. Önümüzdeki günlerde İran'ın, vekil güçler üzerinden ABD'yi sahaya çekmeye çalışan adımlar atması muhtemel görünüyor.

ÜÇ TEMEL ETKİ ALANI & SENARYOLAR

Bu bölümde İran-ABD-işgalci İsrail hattında tırmanan gerilimin üç temel düzlemde nasıl sonuçlar doğurabileceğini ele alıyoruz: enerji güvenliği, diplomatik denge ve iç siyasal yapı. Her başlık, krizin hem bölgesel hem küresel etkilerini açığa çıkaran boyutlara sahip.

Enerji Güvenliği & Piyasa

İran Meclisi, ABD'nin nükleer tesislere yönelik saldırısının ardından tehditleri resmî mevzuata dökerek Hürmüz Boğazı'nı kapatma kararı aldı. 22 Haziran'da yapılan oylamada tüm milletvekilleri onay verdi; karar şu aşamada Ali Hamaney'in onayında. Hamaneyin onay vermesi halinde boğaz resmen kapatılacak.

Bu gelişme, küresel petrol ticaretinin yaklaşık yüzde 20-30'unun geçiş yaptığı Hürmüz Boğazı'nın kontrolünü elinde tutan İran açısından büyük bir enerji kartı olarak oynanabilir. Meclis kararı piyasalara anında yansdı; Brent petrol fiyatları yüzde 6'ya yakın yükselerek 80 dolar/barrel civarına ulaştı. Eğer boğaz kapanırsa, petrol geçişinin tamamen durması bekleniyor; uluslararası tahminler fiyatların 200 dolar/barrel seviyesine kadar çıkabileceği yönünde.

Küresel piyasalarda ise flight-to-safety eğilimi hakim. Dolar, altın, ABD devlet tahvilleri gibi güvenli liman varlıkları değer kazanırken; petrol şirketlerine ait enerji endekslerinde büyük dalgalanmalar yaşandı. Bu tedirginlik sadece ekonomi ile sınırlı kalmayıp diplomatik ve siyasi baskıları da tetikledi: AB Dışişleri

Bakanı Kaja Kallas, Hürmüz'ün kapatılmasının 'son derece tehlikeli' olacağını belirterek İran'ı uyardı.

ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio ise Çin'i, 'İran'ı bu karardan vazgeçirmek için devreye girmeye' çağırdı ve kararın 'ekonomik intihar' anlamına geleceğini ifade etti. Çin'in buna tepkisi henüz net değil, ancak Asya ekonomilerinin çoğu petrol akışının kesilmesine karşı savunmasız görünüyor. Reuters'e göre, boğazın kapanması durumunda küresel GSYİH yüzde 0,8 düşebilir.

Jeopolitik açıdan Türkiye, Suudi Arabistan, Kuveyt gibi ülkeler enerji tedarik güvenliğini riske atmamak için hâlâ diplomatik kanallar üzerinden İran'a itidal çağrısında bulunuyor. Ancak İran'ın parlamento kararını ve potansiyel uygulamayı devreye sokması halinde, bölgesel enerji ve diplomasi dengeleri kökten sarsılabilir.

Bölgesel Emniyet & Diplomasi

Çatışmanın yeni boyuta ulaşması, bölgedeki ülkeleri iki büyük baskı arasında bırakıyor: bir yanda ABD'nin 'bizimle misiniz?' hattı, diğer yanda İran'ın 'tarafsız kalırsan güvendesin' mesajı. Türkiye, Suudi Arabistan, Mısır ve Katar gibi bölgesel aktörler, şu an denge siyaseti izlemeye çalışıyor. Özellikle Türkiye, hem İran hem ABD ile kriz yönetiminde temas kurarak bölgesel barışı önceleyen diplomatik girişimlerde bulunuyor.

Birleşmiş Milletler, AB ve Japonya ise 'ateşkes ve diyalog' çağrılarını yineliyor. Çin ve Rusya, ABD'nin saldırısını 'kışkırtıcı ve tek taraflı' olarak nitelendirirken, İran'ın vereceği yanıtın sınırlı kalması için diplomatik baskı kurmaya çalışıyor.

Ayrıca bazı Arap ülkelerinde, İran'a karşı olası topyekûn bir savaşın İsrail işgal rejimini güçlendireceği endişesi de dile getirilmeye başlandı. Bu durum, Suudi Arabistan gibi aktörlerin açık pozisyon almaktan kaçınmasına neden oluyor. Diplomatik zemin hâlâ varlığını korusa da, sahadaki sıcak gelişmeler nedeniyle her an devre dışı kalabilecek bir hassasiyet taşıyor.

Rejimler ve İç Dinamikler

İran'da saldırı sonrası oluşan iç atmosfer iki kutba ayrılmış durumda. Bir yanda rejime yakın muhafazakâr ve devrimci gruplar 'doğrudan ABD üslerine saldırı' talebinde bulunurken, diğer yanda ekonomik yorgunluk ve ambargolardan etkilenen orta sınıflar savaşın yıkıcı etkilerinden endişe duyuyor. Rejimin bu iki eğilim arasında meşruiyetini koruyacak bir denge kurması gerekiyor.

Aynı şekilde, ABD içinde de benzer bir gerilim yaşanıyor. Cumhuriyetçi kanat, İran'a karşı tam kapsamlı bir askeri operasyonu desteklerken; Demokratlar ve bazı liberteryen Cumhuriyetçiler, bu tür bir savaşın ABD'nin Orta Doğu'da yeni bir bataklığa saplanmasına neden olabileceği uyarısını yapıyor.

İşgalci İsrail tarafında ise hükümet, İran tehdidini kullanarak iç politikadaki yolsuzluk sorunşturmaları ve sokak protestolarını gölgede bırakma yoluna gidiyor. Tel Aviv yönetimi, İran karşıtı bu krizi bir tür içsel konsolidasyon aracı olarak değerlendiriyor. Ancak bu da rejimlerin uzun vadeli istikrarını daha da kırılganlaştırabilir.

OLASI GELİŞİM SENARYOLARI

ABD'nin İran'daki Fordow, Natanz ve Isfahan nükleer tesislerine düzenlediği saldırılarla birlikte bölge fiilen savaşa girmiş durumda. İran'ın Tel Aviv'e yaptığı misilleme, Hürmüz Boğazı'nı kapatma kararı ve ABD üslerinin artık 'meşru hedef' ilan edilmesiyle kriz daha önce hiç olmadığı kadar geniş bir boyut kazandı. Bu noktadan sonra sürecin hangi yönde ilerleyeceği, aşağıdaki senaryolar etrafında şekillenebilir.

Senaryo 1: Askerî Yanalma – Kontrollü Gerilim

ABD'nin İran'a yönelik saldırılarıyla zaten fiilen savaşa girdiği bu aşamada, taraflar doğrudan topyekûn çatışmadan kaçınarak savaş vekil güçler üzerinden sürdürmeyi tercih edebilir. İran, işgalci İsrail'e yönelik sınırlı füze saldırılarını devam ettirirken, Hizbullah, Haşdi Şabi ve Ensarullah gibi bölgedeki müttefik

yapılar üzerinden ABD üslerine yönelik tacizler yoğunlaşabilir. ABD ise İran topraklarına yeni bir saldırı düzenlemeden savunma ve bölgesel tahkimatla yetinebilir. Bu senaryo, kısa vadede büyük savaşı engellese de istikrarsızlık, enerji tedirginliği ve diplomatik baskının sürekli hale gelmesine yol açar.

Senaryo 2: Geçici Ateşkes ve Yeni Pazarlık Masası

ABD saldırısı sonrası İran'ın sınırlı bir misillemeyle yetinmesi, Çin, Rusya ve Türkiye gibi bölgesel aktörlerin araya girmesiyle geçici bir ateşkes ve diplomatik masa ihtimalini doğurabilir. ABD Başkanı Trump'ın "Barış zamanı geldi" yönündeki açıklamaları, özellikle Avrupa ve Körfez ülkelerinde diplomatik inisiyatif çağrılarını artırmış durumda. Bu senaryo gerçekleşirse taraflar yeni bir nükleer anlaşma sürecine zorlanabilir. Ancak kalıcı bir çözüm değil, yalnızca krizi zamana yayan bir geçici dengeleme anlamına gelir.

Senaryo 3: Bölgesel Cephe Açılması – Birden Çok Noktada Sıcak Çatışma

İran'ın ABD üslerine doğrudan saldırması veya Hürmüz Boğazı'nı tamamen kapatması hâlinde, bölgesel savaş kaçınılmaz hale gelir. İran meclisinin boğazın kapatılmasına onay vermesi ve kararın şu anda Ali Hamaney'in onayına sunulmuş olması, bu senaryonun ciddi bir olasılık taşıdığını gösteriyor. Böyle bir durumda ABD, İran'ın askeri ve lojistik altyapısına daha sert saldırılar düzenleyebilir. İşgalci İsrail aynı anda kuzey cephesinden harekete geçerek Lübnan ve Suriye üzerinden baskı kurabilir. Körfez ülkeleri savaşa sürüklenebilir, petrol fiyatları 200 doları aşabilir, küresel enflasyon ve enerji krizi derinleşir.

Senaryo 4: Küresel Kırılma – NPT'den Çekilme ve Savaşın Yayılması

En riskli senaryo, İran'ın Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Anlaşması'ndan (NPT) resmen çekilmesi ve nükleer silahlanma yoluna girmesidir. Bu adım, yalnızca ABD'nin değil, küresel sistemin tüm dengesini sarsar. İran bu adımı atarsa, ABD geniş çaplı bir hava harekâtıyla karşılık verebilir. Bu gelişme, İran

Senaryo	Risk	Etki
Kontrollü Gerilim	Orta	Bölgesel istikrarsızlık, uzayan kriz
Ateşkes & Müzakere	Düşük-Orta	Geçici rahatlama, diplomatik zemin kazanımı
Bölgesel Yangın	Yüksek	Petrol krizi, göç dalgası, bölgesel savaş
Küresel Kırılma	Çok Yüksek	İran-ABD savaşı, uluslararası rejim çöküşü
İç Kriz	Belirsiz	Rejim baskısı, halk tepkisi, iç hesaplaşma

içinde rejim istikrarını da tehdit edebilir. İsrail işgal rejimi ise böyle bir durumda doğrudan savaşa girmek için fırsat kollayacaktır. BM, AB ve diğer uluslararası kurumlar süreçten tamamen dışlanabilir. Bu senaryo, dünya düzeni için bir kırılma noktası anlamına gelir.

Senaryo 5: İç Kriz ve Rejim Sarsıntısı

ABD-İsrail hattının uyguladığı baskı, ekonomik yaptırımların derinleşmesi ve nükleer tesislerin imha edilmesiyle oluşan prestij kaybı, İran'da rejim karşıtı iç tepkiyi güçlendirebilir. Özellikle orta sınıflar ve genç nüfus içinde yayılacak hoşnutsuzluk, rejimin iç dengelelerini sarsabilir. Devrim Muhafızları içinde bile 'krizi sertleşmeden çözme' çağrılarının yükseldiği bildiriliyor. Bu senaryo doğrudan bir savaş başlatmaz ancak uzun vadeli iç çözümlerin başlangıcı olabilir.

Süreci Belirleyecek Faktörler

- İran'ın ABD üslerine yönelik doğrudan saldırı kararı alıp almayacağı
- Hamaney'in Hürmüz Boğazı'nı kapatma kararını onaylayıp onaylamayacağı
- Trump yönetiminin saldırıların dozajını artırıp artırmayacağı
- Çin, Rusya ve Türkiye gibi aktörlerin sürece müdahale kapasitesi
- İran'daki kamuoyu baskısı ve ekonomik kırılma

KİM NE DİYOR? – AKTÖRLERİN POZİSYONLARI

İran

İran yönetimi, ABD'nin nükleer tesislere yönelik saldırısını 'egemenliğe açık saldırı ve savaş ilanı' olarak nitelendiriyor. Dışişleri Bakanlığı ve Devrim Muhafızları'ndan yapılan açıklamalarda 'misillemenin henüz bitmediği', 'ABD üslerinin artık hedef listesinde olduğu' ve 'meşru hedef tanımının genişlediği' vurgulandı. İran Meclisi'nin Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasına dair yasa tasarısını onaylaması ve bu kararın Hamaney'in onayına sunulması, gerilimin daha da artabileceğini gösteriyor. Rejimin 'sertlik yanlısı' kanadı, NPT'den çekilme çağrılarını yükseltirken; bazı muhafazakârlar daha temkinli, diplomasiye açık bir yol haritasını savunuyor.

Amerika Birleşik Devletleri

Başkan Donald Trump, saldırıların ardından yaptığı açıklamada İran'ın 'durdurulması gerektiğini' ve 'ABD'nin güvenliği ile müttefiklerinin korunmasının öncelik olduğunu' belirtti. Pentagon, Fordow ve Natanz'a yapılan saldırıları 'başarılı ve stratejik bir önleme' olarak tanımlarken, olası yeni saldırılara karşı teyakkuzun sürdüğü bildirildi. Ancak ABD iç siyasetinde ciddi ayrışmalar yaşanıyor: Cumhuriyetçilerin büyük bölümü saldırıları desteklerken, bazı Demokratlar ve ılımlı Cumhuriyetçiler 'kontrolden çıkabilecek bir savaş riski'ne karşı uyarıyor.

KİM NE DİYOR?

"Güncellenmiş Aktörler Tablosu"

İRAN

DURUŞ
Savaş

AÇIKLAMA
"Nükleer tesislerimize saldırın her güç artık meşru hedeftir; ABD üsleri de dahildir."

ABD

DURUŞ
Savaş

AÇIKLAMA
"İran'ın nükleer tehdidine karşı harekete geçtik; daha fazlasına hazırız."

İSRİL
İşgal Rejimi

DURUŞ
Savaş

AÇIKLAMA
"İran'a ait tüm askeri altyapıyı ortadan kaldırma hakkımız saklıdır."

RUSYA

DURUŞ
İtidal ve Denetleme

AÇIKLAMA
"Gerginliği artırmak yerine bölgesel dengeyi koruyacak diplomatik yollara dönülmelidir."

ÇİN

DURUŞ
İtidal

AÇIKLAMA
"Bölgesel savaş küresel istikrarsızlık yaratır; tüm taraflara itidal çağrısı yapıyoruz."

TÜRKİYE

DURUŞ
Arabulucu

AÇIKLAMA
"Bölgede yeni bir savaşın çıkmaması için her düzeyde arabuluculuk yapmaya hazırız."

AVRUPA BİRLİĞİ

DURUŞ
İtidal / Endişeli

AÇIKLAMA
"ABD ve İran'ı sorumlulukla hareket etmeye çağırıyoruz; diplomasi yolunu açık tutmalıyız."

KÖRFEZ ÜLKELERİ
Suudi Arabistan, BAE, Katar

DURUŞ
Tedirgin / Stratejik Nötrlük

AÇIKLAMA
"Savaş Hürmüz Boğazı'nı etkilerse sadece bölge değil, küresel enerji güvenliği de çöker."

afroşya today

İşgalci İsrail Rejimi

İşgalci İsrail rejimi, ABD'nin operasyonunu 'haklı ve gerekli bir adım' olarak savundu. Tel Aviv yönetimi, İran'ın nükleer kabiliyetinin durdurulmasının 'varoluşsal bir güvenlik meselesi' olduğunu belirtiyor. Savunma Bakan-

lığı, İran'a yönelik ek misilleme saldırılarını planladıklarını duyurdu. Aynı zamanda kuzey cephesinde Hizbullah'a karşı hazırlıklar artırdı. İsrail kamuoyunda ise hava saldırılarına karşı endişe ve sığınak hazırlıkları dikkat çekiyor.

Rusya

Rusya Dışişleri Bakanlığı, ABD'nin saldırısını 'uluslararası hukukun açık ihlali' olarak nitelendirdi. Moskova, İran'ın egemenliğinin ihlal edildiğini belirterek taraflara itidal çağrısında bulundu. Kremlin sözcüsü Peskov, 'Bölgedeki her yeni provokasyon, küresel felaket riskini artırır' diyerek ABD'yi uyardı. Aynı zamanda Rusya, BM Güvenlik Konseyi'ni acil toplantıya çağırma girişiminde bulundu.

Çin

Pekin yönetimi, İran'ın nükleer tesislerine yönelik saldırıları 'kabul edilemez' bularak, ABD'nin tek taraflı eylemlerini sert bir şekilde eleştirdi. Çin Dışişleri Bakanlığı, 'bölgesel istikrarın ancak diyalogla sağlanabileceğini' belirtti ve taraflara 'daha fazla askeri adımdan kaçınma' çağrısı yaptı. Çin, enerji arz güvenliğini tehdit eden her gelişmeyi ulusal çıkarına tehdit olarak algıladığından, bu kriz Çin diplomasisi açısından da kritik önemde.

Türkiye

Türkiye Dışişleri Bakanlığı, her iki tarafı da 'itidale ve tansiyonu düşürmeye' çağırırken, BM ve İİT çerçevesinde arabuluculuk teklifinde bulundu. Cumhurbaşkanı Erdoğan, 'Bölge halkları yeni bir savaşı kaldıramaz' diyerek barışçıl çözüm yollarına işaret etti. Türkiye'nin hem NATO üyesi olması hem de İran'la ekonomik bağlarının derinliği, diplomatik duruşunu dengelemeye zorluyor.

Avrupa Birliği

AB Komisyonu Başkanı ve Fransa, Almanya gibi ülkelerin liderleri, ' tarafları sorumlulukla hareket etmeye' ve 'nükleer anlaşmanın yeniden masaya getirilmesine' çağırdı. Ancak Avrupa'nın diplomatik etkisi şu aşamada sınırlı kalıyor. Brüksel, enerji güvenliği ve göç krizleri konusunda yaşanabilecek yeni dalgalardan nedeniyle alarmda.

Körfez Ülkeleri

Suudi Arabistan, BAE ve Katar gibi Körfez ülkeleri, saldırılar sonrası yüksek alarm durumuna geçti. Riyad yönetimi, ABD'yle savun-

ma iş birliğini artırırken, Katar taraflara 'sükûnet' çağrısı yaptı. Ancak bu ülkeler, İran'a doğrudan eleştiride bulunmaktan kaçınarak hassas dengeyi korumaya çalışıyor.

ÇOK KUTUPLU BİR KIRILMA EŞİĞİ

İran ile işgalci İsrail arasında uzun süredir kaynayan gerilim, ABD'nin doğrudan askeri müdahalesiyle artık yalnızca bölgesel değil, küresel bir çatışma sarmalına dönüşmüş durumda. Nükleer tesislere yapılan saldırılar, Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasına yönelik siyasi hazırlıklar ve İran'ın misillemeleri, bu çatışmanın artık 'kontrol edilebilir bir kriz' olmaktan çıktığını gösteriyor.

Uluslararası aktörlerin açıklamaları, tarafların pozisyonlarını netleştirdiği kadar, diplomatik kanalların daraldığını da ortaya koyuyor. Her bir açıklama, savaşın derinleşmesini önlemek yerine tarafların el yükselttiği bir retoriğe dönüşüyor. Bu tablo içinde arabuluculuk girişimleri ve uluslararası hukuk mekanizmaları etkisizleşirken, çatışmanın yönü büyük ölçüde 'karar verici liderlerin kişisel iradelerine' bağlı hale geliyor.

Bu kriz sadece İran ile işgalci İsrail ya da ABD arasında yaşanan bir bilek güreşi değil; aynı zamanda dünya enerji güvenliğinin, uluslararası nükleer rejimin ve bölgesel dengelerin geleceğini belirleyecek çok katmanlı bir sınav. Hatalı bir hamle, yalnızca Orta Doğu'yu değil; Avrupa'dan Asya'ya, Pasifik'ten Afrika'ya kadar tüm coğrafyaları etkileyebilecek yeni bir savaş düzenini tetikleyebilir.

Dünya, şimdi kritik bir soruyla baş başa: Bu gidişat, dengeli bir geri adım ile soğutulabilecek mi? Yoksa bu ateş, yeni bir jeopolitik çağın başlangıç kıvılcımı mı olacak?

Terör Rejimi İsrail'in Tehlikeli Oyunu: Amerika'yı İran Savaşına Çekmek

• 19 Haziran 2025

Tel Aviv yönetimi, İran'ı değil, ABD'yi hedefe yönlendiren bir savaş senaryosunun zemini hazırlıyor. Fordow gibi yer altındaki derin nükleer tesislere ulaşamayan işgal rejimi, bu engeli aşmak için gözünü Washington'a dikmiş durumda.

Orta Doğu yeni bir kırılma noktasına doğru sürükleniyor. Siyonist rejim, İran'ın nükleer programını askeri yollarla durdurma arzusu yıllardır dile getiriyor. Ancak asıl mesele, bu hedefi kendi gücüyle başaramayacağını artık açıkça kabullenmiş olması. İran'ın Fordow gibi yerin onlarca metre altına inşa ettiği nükleer tesisler, işgal rejiminin konvansiyonel mühimmatlarıyla vurulamayacak kadar korunaklı. Tel Aviv'in hamleleri, doğrudan Tahran'a değil, dolaylı olarak Washington'a yönelmiş durumda. Savaşın fitilini ateşleyip çekilmek; kalanını ise ABD'ye bırakmak... Görünüşe göre plan bu.

Fordow Yakıt Zenginleştirme Tesisi, İran'ın en gizli ve sıkı şekilde korunan nükleer tesislerinden biri.

FORDOW TESİSİNİN DERİNLİĞİ: SİYONİST REJİMİN YETİŞEMEDİĞİ HEDEF

İran'ın Fordow nükleer zenginleştirme tesisi, yalnızca nükleer teknoloji açısından değil, askeri savunma stratejisi bakımından da dünyanın en tartışmalı merkezlerinden biri. Kum kenti yakınlarında, sağlam granit kayaların altına inşa edilen bu tesisin bazı bölümlerinin yer yüzeyinden yaklaşık 90 metre derinlikte olduğu belirtiliyor. Tesisin bu kadar derine yapılmasının temel amacı, havadan yapılacak saldırılara karşı neredeyse doğal bir zırh oluşturmak.

Bu zırh, işgal rejiminin askeri kapasitesini fiilen sınırlandırıyor. Siyonist rejimin elinde bulunan en güçlü delici mühimmatlar –örneğin GBU-28 tipi bombalar– 30 metreye kadar

beton veya toprak penetrasyon kapasitesine sahip. Ancak Fordow'un bulunduğu derinlik, bu mühimmatları tamamen etkisiz kılıyor. Ayrıca tesisin bulunduğu dağlık coğrafya ve jeolojik yapı, saldırı sonrası oluşabilecek tahribatı da absorbe edecek şekilde seçilmiş durumda.

Eski CENTCOM Komutanı Kenneth McKenzie, Fordow'un bu stratejik önemine şöyle dikkat çekiyor:

"Eğer Fordow el değmemiş halde kalırsa, bu Siyonist rejim için operasyonun başarısızlığı anlamına gelir."

Pentagon kaynakları da bu görüşü destekliyor. The Guardian'a konuşan Amerikalı yetkililere göre, "Fordow, bugünkü konvansiyonel mühimmatlarla etkisiz hale getirilemeyecek kadar derin ve korunmuş bir hedef."

Bu nedenle Fordow, sadece İran'ın nükleer direncini değil; aynı zamanda işgal rejiminin teknolojik sınırlarını sembolize eden bir hedefe dönüşmüş durumda.

SÜPER SİLAHLAR VE SINIRLI ENVANTER: BUNKER BUSTER PARADOKSU

Fordow gibi derin yer altı hedeflerine karşı etkili olabilecek tek konvansiyonel mühimmat, ABD'ye ait GBU-57A/B Massive Ordnance Penetrator (MOP). Yaklaşık 13.600 kg ağırlığındaki bu dev bomba, 60 metre kalınlığındaki beton ve kaya katmanlarını delebiliyor. Ancak bu mühimmat sadece B-2 Spirit tipi ABD'ye ait stratejik bombardıman uçaklarında taşınabiliyor.

Yeraltı Derinlik Katmanları ve Mühimmat Kapasiteleri

0-30m Bu katman, genellikle yumuşak ve çökelmiş toprak ya da taş yapıdan oluşur. Standart mühimmatlar bu seviyeye kadar etkili olabilir.	<p>Menşei: ABD</p> GBU-28 Bunker Buster <p>afrosya today</p>	<p>AĞIRLIK 2.000 kg</p> <p>TAŞIYICI F-15E, F-16, ve diğer</p> <p>NÜFUZ Yaklaşık 30 metre</p> <p>ENVANTER İsrail, ABD</p> <p>Fordo'ya ulaşması mümkün değildir.</p>
30-60m Bu bölüm, daha sert ve yoğun kayalardan oluşur. Füzeler veya bombalar penetrasyonunu ciddi oranda azaltır.	<p>Menşei: ABD</p> GBU-57A/B Massive Ordnance Penetrator	 <p>afrosya today</p> <p>AĞIRLIK 13.600 kg</p> <p>TAŞIYICI B-2 Spirit</p> <p>NÜFUZ Yaklaşık 60 metre</p> <p>ENVANTER ABD</p> <p>Fordo'nun dış katmanlarını hedefleyebilir ancak tam imha için birden fazla sorti gerekebilir.</p>
80-100m Fordo Nükleer Tesisi bu seviyededir. Yer altı boyunca inşa edilen tüneller, merkezî odalar ve elektromanyetik koruma sistemleriyle çevrilidir.	Fordo Nükleer Tesisi	 <p>afrosya today</p> <p>KONUM Kum kenti yakınları, İran</p> <p>KORUMA Yer şekli avantajı yeraltı yapısal güçlendirme</p> <p>DERİNLİK 80 ila 100 metre</p> <p>⚠ KRİTİK DETAY Hiçbir İsrail mühimmatı bu derinliğe nüfuz edemez.</p>

- Sadece GBU-57 gibi süper mühimmatlar teorik olarak ulaşabilir; ancak başarılı bir imha için birden fazla bomba ve tam koordinasyonlu saldırı gereklidir.
- Stratejik Anlamı: Bu tablo, Fordo'nun neden Siyonist rejim için imkânsız bir hedef olduğunu teknik olarak açıklar. Aynı zamanda ABD'nin askeri kapasitesi olmadan Tel Aviv'in bu tesisi etkisiz hâle getiremeyeceğini belgeleyen bir kanıttır.

afrosya today

Fox News'te yayımlanan bir analizde Jonathan Ruhe, bu mühimmatın kapasitesine şöyle dikkat çekiyor:

"Fordow gibi yer altı tesislerini imha edecek tek konvansiyonel silah GBU-57'dir. Ve bu mühimmat sadece Amerika'nın elinde bulunuyor."

Üstelik bu mühimmatların kullanımı sadece teknik değil, aynı zamanda siyasi bir karar gerektiriyor. Pentagon'un denetimindeki bu silahların herhangi bir ülkeye transferi veya ortak operasyonlarda kullanımı, Washington'un açık onayı olmadan mümkün değil.

Bunker Buster paradoksu tam da bu noktada ortaya çıkıyor:

- Siyonist rejim, askeri söyleminde İran'ın nükleer altyapısını 'her şartta vuracağını' iddia ediyor.
- Ancak vurması gereken hedefler, sadece ABD'nin elindeki mühimmatla etkisiz hale getirilebiliyor.
- Bu da işgal rejimini, İran'a değil, dolaylı olarak Washington'a baskı kurmaya yöneliyor.

The Economic Times'a göre, "İsrail işgal güçlerinin envanterinde GBU-57 tipi silah yok; ABD izin vermedikçe bu hedefler yalnızca söylem düzeyinde kalıyor."

Sonuç olarak, Fordow gibi hedefler hem jeolojik hem stratejik olarak sadece İran'ın değil, aynı zamanda ABD'nin doğrudan savaşa çekilmesini amaçlayan birer stratejik baskı noktası haline gelmiş durumda.

TEKNİK YETERSİZLİKTEN STRATEJİK BASKIYA: ABD'Yİ SAVAŞA ZORLAMAK

Siyonist rejim, İran'ın derinlere inşa ettiği nükleer tesisleri imha etme hedefini yıllardır gündemde tutuyor. Ancak Fordow gibi stratejik hedeflerin askeri olarak erişilemezliği, Tel Aviv'i doğrudan çatışma yerine dolaylı savaşa çekme stratejisine yöneltti. Bu stratejinin merkezinde ise artık İran değil, Washington var.

ABD'NİN SAHİP OLDUĞU SİLAHLAR: ZORUNLU ORTAKLIK

Fordow gibi derin yapılar, ancak ABD'ye ait olan GBU-57 'Massive Ordnance Penetrator' bombasıyla vurulabilir. Bu bomba yalnızca B-2 Spirit tipi stratejik bombardıman uçaklarında taşınabiliyor. Bu silahlar ne işgal rejiminin envanterinde mevcut ne de bağımsız olarak erişebileceği bir sistem.

Axios analizine göre:

"30,000 poundluk bu bomba, İsrail'in İran'la savaşında en gerekli silah olabilir — ama bu silah sadece ABD ordusunun elinde."

Bu gerçeklik, Siyonist rejimin savaş planlarının ABD'siz yürütülemeyeceğini kanıtlıyor.

ARTIK HESAP FARKLI: ÇEKMEK YERİNE YÖNLENDİRMEK

Tel Aviv'in Washington üzerindeki baskısı, artık 'ABD'yi savaşa sokmak'tan çok, 'zaten niyetli olan yönetimi yönlendirmek' biçimini aldı. Fordow gibi hedefler bu bağlamda yalnızca teknik zorluk değil, aynı zamanda politik araç olarak işlev görüyor. Hedef, Trump yönetimini açık askeri angajmana taşımak için bir gerekçe üretmek.

Financial Times değerlendirmesi şöyle diyor: *"Fordow, artık sadece İran'ın değil, Amerika'nın da stratejik iradesiyle sınındığı bir derinliktir."*

RİSK HÂLÂ YÜKSEK: KÜRESEL SAVAŞA AÇILAN KAPI

Ancak bu stratejinin sonuçları sınırlı değil. İran'a yönelik olası bir ABD saldırısı, bölgedeki tüm direniş eksenlerini harekete geçirebilir. Lübnan'daki Hizbullah, Irak'taki Şii milisler, Yemen'deki Ensarullah ve Suriye'deki İran destekli gruplar böyle bir müdahaleye karşı hazırlık içinde.

Guardian ve Foreign Affairs'in analizleri, ABD'nin doğrudan müdahalesinin sadece bir hedefi vurmakla kalmayacağını, bölgesel savaş anlamına geleceğini vurguluyor.

GÜNCELLENMİŞ STRATEJİK TABLO

Unsur	Açıklama
Teknik Engeller	Fordow gibi tesisler sadece ABD'nin süper silahlarıyla vurulabilir.
Yeni Hedef	ABD'yi ikna etmek değil, doğrudan yönlendirmek ve sahaya çekmek.
Bölgesel Tehdit	Saldırı, çok cepheli bir savaşı tetikleyebilir.

Bu tablo, işgal rejiminin askeri sınırlılıklarını siyasi fırsatlara dönüştürerek ABD'yi adım adım savaşa sürüklemek yerine, artık doğrudan harekete geçirecek gerekçeleri oluşturmak üzere hareket ettiğini ortaya koyuyor. Fordow, hem hedef hem bahane haline gelmiş durumda.

İSRAİL İŞGAL REJİMİNİN PROVOKASYON TAKTİKLERİ: KONSOLOSLUK SALDIRILARI VE BÖLGESEL TANSİYON

Siyonist rejim, askeri ya da teknik hedeflere odaklanmanın ötesinde, diplomatik normları ve bölgesel istikrarı hedef alan provokasyonlarla dikkat çekiyor. Bu taktikler, İran'ı değil, doğrudan ABD'yi bölgeye daha fazla angaje etmek amacıyla kurgulanmış gibi görünüyor.

Şam'daki İran Konsolosluğu Saldırısı

1 Nisan 2024'te işgal rejiminin F-35'leri, Suriye'nin başkenti Şam'da bulunan İran konsolosluğunu hedef aldı; saldırıda iki İranlı general ve beş subay öldü.

Reuters ve AP, İran'ın burayı askeri operasyon merkezi olarak kullandığını belirtse de, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde Rusya temsilcisi Viyana Sözleşmesi'ne açık aykırılık olarak tanımladı.

Bu saldırı, diplomatik misyonlara yapılan açık bir müdahale olarak kırmızı çizgiyi tehlikeli şekilde aşmış durumda.

Operation Rising Lion: Hızlı, Yoğun ve Yaygın Saldırı

13 Haziran 2025'te Siyonist rejim tarafından başlatılan 'Operation Rising Lion' adı verilen saldırılar, Natanz ve Arak gibi İran'daki nükleer tesislere yönelik gerçekleştirildi. 200'ü aşkın hedef vuruldu.

Aynı operasyon dizisi, sadece teknik değil psikolojik üstünlük sağlama amacı taşıyor; geniş çaplı şok etkisiyle İran'ın moralini çöktürmeyi hedefliyor.

İran'dan ABD'ye Uyarı: Misilleme Gölgesi

İran, karşı saldırı olarak 100'den fazla füze ve drone ile işgal rejiminin Hayfa, Tel Aviv, Soroka Hastanesi gibi sivilleri hedef alan noktalarına saldırdı. ABD Tel Aviv Büyükelçiliği de hasar gören yerler arasında.

İran'ın BM Daimi Temsilcisi, "ABD saldırılara karşılıksız, misilleme ağır olur" uyarısını yaparak savaş sahnesine Washington'un adını yazdı.

Bu açıklama ABD'yi artık dolaylı değil, doğrudan hedef haline getiriyor.

ABD'nin Bölgedeki Hazırlığı

ABD, Orta Doğu'daki diplomatik personeli bölgeden tahliye etmeye başladı. Aynı zamanda operasyonel kabiliyet için uçak gemileri ve savaş uçakları bölgeye yönlendirildi.

Bu gelişmeler, provokasyon stratejisinin Washington'un askeri müdahalesini önceden planlanmış bir hedef doğrultusunda şekillendirdiğinin göstergesi.

Özet Değerlendirme

Taktik	Hedef	Etki
Konsolosluk saldırısı	Diplomatik koridorları ihlal etmek	Uluslararası hukukta kriz, İran'dan sert tepki
Operation Rising Lion	İran'da şoka neden olmak	Misillemeyi tetikleme riski, ABD'ye de hatırlatma
İran'ın ABD'ye uyarısı	ABD'yi doğrudan hedef göstermek	ABD üzerinde caydırıcılık sağlayarak savaşa çekmeyi hedefliyor
ABD'nin hazırlığı	Diplomatik tahliye ve askeri hazırda bekleme	Resmi müdahaleye zemin oluşturuyor

Bu stratejiler, Siyonist rejimin salt askeri hedeflerle sınırlı kalmayıp diplomatik hukuku çiğneyerek, ABD'yi bölgeye daha fazla angaje etmeye dönük planlı bir provokasyon süreci yürüttüğünü gösteriyor. Fordow'nun derinliği teknik bir sorunken; bu taktikler, stratejik ve diplomatik derinliğin planlı bir parçası haline geliyor.

ZAMANLAMA STRATEJİSİ: TRUMP YÖNETİMİ VE HAREKETE GEÇİRİLMEK İSTENEN BEYAZ SARAY

Siyonist rejimin İran'a karşı yürüttüğü saldırı ve provokasyonların ardında yalnızca askeri ya da teknik hesaplar değil, aynı zamanda son derece bilinçli bir zamanlama stratejisi yer alıyor. Özellikle 2025 ABD seçimlerinin ardından Donald Trump'ın yeniden başkanlık koltuğuna oturması, Tel Aviv'in bu stratejisini daha da netleştirdi. Çünkü Trump yönetimi, İran konusunda hem söylem düzeyinde agresif bir tutum sergiliyor hem de bazı alanlarda diplomatik manevralara açık kapı bırakıyor. Bu ikircikli duruş, Siyonist rejim için fırsata çevrilecek bir kırılma noktası oluşturuyor.

Politico'nun aktardığına göre, Trump'ın İran'a yönelik son dönemdeki sert açıklamaları, ABD dış temsilciliklerinde ve bölgede görev yapan Amerikan vatandaşlarında ciddi güvenlik endişelerine neden oldu. Bu durum, ABD'nin Orta Doğu'daki diplomatik personelinin tahliye sürecine başlamasına yol açtı. İşgal rejimi, bu gerilimi kendi lehine kullanarak Trump yönetimini fiili müdahaleye zorlamak üzere sahada daha sert ve yaygın operasyonlara yöneldi.

Bu bağlamda, 13 Haziran 2025'te başlatılan 'Operation Rising Lion' adlı hava saldırısı serisi, yalnızca İran hedeflerine yönelik askeri bir müdahale değil, aynı zamanda Trump yönetiminin tepkisini test etme amacı taşıyan planlı bir zamanlamaydı. The Guardian'a göre, söz konusu saldırılar Trump'ın İran'a yönelik verdiği 60 günlük diplomatik ultimatomun hemen ardından başlatıldı. Bu da operasyonun sadece taktiksel değil, siyasi olarak da ABD'nin tutumunu etkilemeye dönük bir girişim olduğunu gösteriyor.

Trump'ın ilk aşamada müdahaleye mesafeli yaklaşırsa da, lobilerden ve kamuoyundan gelen baskıyla söylemini sertleştirdiği ve 'İsrail'in operasyonları başarılı olduysa, ABD de destekleyici bir pozisyona geçebilir' şeklinde bir zemine kaydığı gözlemlendi. Aynı dönemde Trump'ın, İran'ın dini lideri Hamaney'i hedef alan açıklamaları ve 'koşulsuz teslim olma' çağrılarını da gerilimi tırmandıran ve Beyaz Saray'ı daha angaje hâle getiren etkenler arasında yer aldı.

Tüm bu gelişmeler değerlendirildiğinde, işgal rejiminin yalnızca teknik hedeflere değil, aynı zamanda Beyaz Saray'ın iç dengelerine de oynadığı görülüyor. Trump'ın dalgalı diplomasi çizgisi, Tel Aviv için yönlendirilebilir bir koz niteliği taşıyor. Böylece hem Amerikan iç siyasetinde karar alıcı mekanizmalar etrafında baskı oluşturuluyor hem de ABD'nin bölgesel angajmanının önü açılmak isteniyor.

Sonuç olarak, zamanlama bir rastlantı değil, stratejik bir silahtır. İşgal rejimi, hem ABD'deki siyasi dönüşümleri hem de Trump yönetiminin kırılma dış politikası reflekslerini kendi lehine çevirerek, İran'la yürüttüğü çatışmayı bölgesel olmaktan çıkarıp küresel boyuta taşımayı hedefliyor.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME: FORDOW, BİR TESİSTEN DAHA FAZLASI

İran'ın Kum kenti yakınlarında, granit kaya tabakalarının derinliklerine inşa edilen Fordow nükleer tesisi, bugün yalnızca bir uranyum zenginleştirme merkezi değil; Orta Doğu'da artan jeopolitik gerilimin sembolü hâline gel-

miş durumda. Siyonist rejimin ulaşamadığı bu hedef, sadece bir mühendislik başarısının değil, aynı zamanda uluslararası güç dengelerinin sınırlarını belirleyen bir test alanına dönüşmüş durumda.

Fordow'un yaklaşık 90 metre yerin altına gömülü yapısı, onu klasik hava saldırılarına karşı neredeyse erişilmez kılıyor. Bu derinliğe ulaşabilecek tek mühimmat, yalnızca ABD'nin envanterinde bulunan GBU-57 'bunker buster' bombasıdır. Ancak bu silah, sadece B-2 Spirit tipi stratejik bombardıman uçaklarıyla taşınabiliyor ve operasyonel kullanımı doğrudan Beyaz Saray'ın onayına bağlı. İşte bu nokta, Fordow'u askeri bir hedefin ötesine taşıyor.

Siyonist rejim için Fordow, kendi teknik sınırlarının sembolü hâline gelmiştir. Sahip olduğu mühimmat ve platformlarla bu tesisi vuramayan Tel Aviv yönetimi, stratejisini bir süredir doğrudan değil, dolaylı müdahale üzerinden kurguluyor. Hedefin kendisinden çok, bu hedefe ulaşmak için gerekli olan güç -yani ABD- devreye sokulmak isteniyor. Konsolosluk saldırıları, yoğun hava operasyonları ve İran'a karşı organize edilen medya ve diplomasi kampanyaları, bu kapsamlı planın parçalarıdır.

Donald Trump'ın yeniden Beyaz Saray'a dönmesiyle birlikte işgal rejiminin bu stratejik hedefi daha da netleşti. Fordow'u doğrudan vuramayacağını bilen Tel Aviv, Trump'ın inişli çıkışlı dış politik reflekslerini kullanarak, Washington'u adım adım fiili savaşa çekmeye çalışıyor. Provokasyonlarla desteklenen bu süreç, İran'ın sabrını test ederken, ABD'yi de 'destekçi' konumundan "müdahil aktör" konumuna itmeye çalışıyor.

Fordow, bu haliyle bir uranyum zenginleştirme tesisi değil, bir güç testi alanıdır. Kimin neyi vurabileceği kadar, kimin neyi göze alabileceğiyle de ilgilidir. Fordow'a yapılacak bir saldırı, sadece İran'la bir çatışma anlamına gelmez; bu saldırı, aynı zamanda ABD'nin bölgeye doğrudan müdahil olmasının ve muhtemel bir çok cepheli savaşın başlangıcı olur.

Bu nedenle Fordow, günümüzde artık askeri mühendisliğin ötesinde; stratejik sabrın, diplomatik direnişin ve süper güçlerin irade sınırlarının ölçüldüğü bir barometreye dönüşmüş durumda. Rejimin bu tesise vuramadığı her gün, İran yalnızca fiziksel bir koruma kazanmış olmuyor - aynı zamanda siyasi, psikolojik ve uluslararası meşruiyet düzleminde de bir üstünlük elde ediyor.

İran'ın En Büyük Zafiyeti: İstihbarat

• 17 Haziran 2025

İran'da Siyonist rejimin istihbarat operasyonları büyük bir güvenlik krizine dönüşüyor. Ülkenin kalbinde Mossad üsleri, suikastlar ve drone merkezleri konuşlanmış durumda. Süreç kötü yönetilirse, rejim içinden çözülme ve hatta darbe tehlikesi bile kapıda olabilir.

Savaşın henüz tam anlamıyla başlamadığı bir dönemde İran'ın en üst düzey askerî yetkilileri art arda hedef alındı. Bu gelişmeler, İsrail işgal rejiminin İran içindeki istihbarat gücünü bir kez daha gözler önüne serdi. Özellikle başkent Tahran'da Mossad ajanlarının faaliyetleri, drone üretim merkezlerinin ortaya çıkışı ve rejim karşıtı yapılanmalar, İran'ın istihbarat zafiyetini ciddi bir tehdit haline getirdi. Netanyahu'nun 'rejimi devirmek tek amacımız' açıklaması, iç casusluk ağlarının sadece askeri değil, siyasi istikrarı da tehdit ettiğini gösteriyor.

İran, başkent Tahran'da Mossad'a ait bir İHA atölyesi bulunduğunu açıkladı.

MOSSAD TAHRAN'DA: DRONE ÜRETİMİ VE SIZMA OPERASYONLARI

İran'ın başkenti Tahran, artık yalnızca bir yönetim ve istihbarat merkezi değil; aynı zamanda düşman unsurların faaliyet gösterdiği bir operasyon üssü haline gelmiş durumda. Son yıllarda ardı ardına yaşanan sabotajlar, suikastlar ve veri sızıntıları, Siyonist İsrail işgal rejiminin istihbarat örgütü Mossad'ın İran'ın kalbine kadar sızdığını açıkça gösteriyor.

Özellikle İran güvenlik kaynaklarına dayanan bazı raporlarda, Tahran'ın dış mahallelerinde Mossad'a bağlı ajanlar tarafından yönetilen gizli drone üretim tesislerinin bulunduğu iddia ediliyor. Bu tesislerde geliştirilen araçların, hem İran'ın kendi hava sahasını test etmek hem de içerideki stratejik hedefleri vurmak amacıyla kullanıldığı öne sürülüyor.

İran Devrim Muhafızları'nın üst düzey yetkililerinden birinin geçtiğimiz aylarda verdiği demeçte şu çarpıcı ifadeler yer aldı:

"Sadece dışardan değil, içerden vuruluyoruz. İranlı görünen ama Siyonist rejim adına çalışan onlarca ajan ifşa edildi. Bazıları savunma sanayimize, bazıları istihbarat ağımıza kadar sızmıştı."

Bu tür yapılanmaların yalnızca askeri hedeflere değil, İran'ın nükleer programı, enerji altyapısı, savunma yazılım sistemleri ve hatta iletişim altyapısına da müdahale edebilecek kapasitede olduğu değerlendiriliyor.

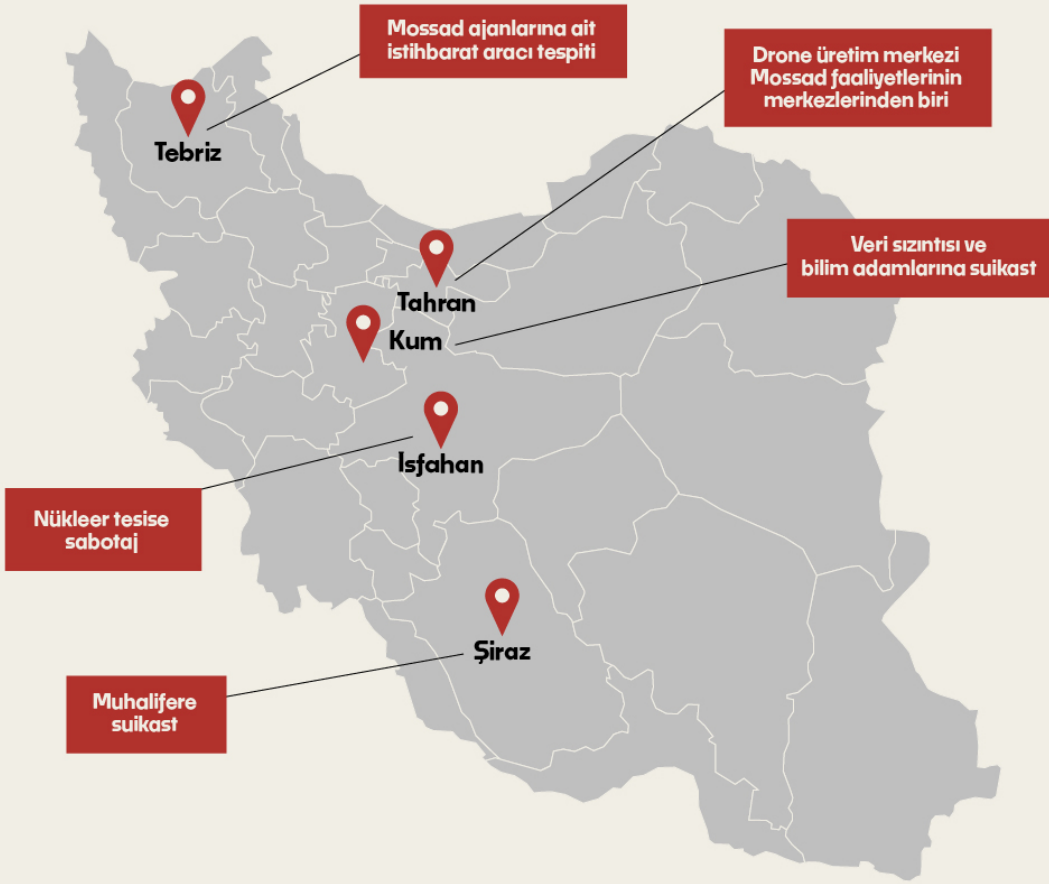
2020 yılında Natanz nükleer tesisine yapılan saldırı, Mossad'ın İran içinde fiziksel olarak var olduğunu dünyaya kanıtlayan olaylardan biri olmuştu. O tarihten bu yana İran içindeki saldırılar hem artmış hem de daha sofistike hale gelmiş durumda.

Tahran'daki Mossad etkisi sadece teknik sabotajlarla sınırlı değil. Muhafız gruplar, rejim karşıtı sivil yapılanmalar ve bazı medya organları üzerinden yürütülen psikolojik savaş da giderek daha etkili hale geliyor. Özellikle sosyal medya üzerinden sızdırılan belgeler, karalama kampanyaları ve yalan haberler, İran kamuoyunun zihinsel direncini kırmayı hedefliyor.

ASKERİ HİYERARŞİ ÇÖKÜYOR: GENELKURMAY VE KUVVET KOMUTANLARINA SUİKASTLER

İran'da askeri komuta kademesi, savaşın sıcak safhası başlamadan önce büyük bir darbe aldı. 2024'ün son çeyreğinden itibaren aralarında Genelkurmay Başkanı, Hava Kuvvetleri Komutanı, Füze Komutanlığı yetkilileri ve Devrim Muhafızları içindeki kıdemli subayların da bulunduğu birçok üst düzey askeri yetkili, suikast veya 'kaza süsü verilmiş saldırılarda' hayatını kaybetti.

İRAN'IN KALBİNE SIZMA: MOSSAD AJANLARININ FAALİYET HARİTASI

afrasya today

Bu ölümler sadece sayı olarak değil, etkiledikleri yapılar bakımından da İran'ı savunmasız bıraktı. İran Silahlı Kuvvetleri'nde yaşanan bu başsızlaşma durumu, emir-komuta zincirinde

panik ve çözülmeye yol açtı. Bazı bölgelerde karar alma mekanizmalarının durduğu, bazı stratejik merkezlerde ise inisiyatifin daha alt rütbelere kaldığı bildirildi.

Bu suikastlerin çoğu, klasik Mossad operasyonlarına benzer nitelikler taşıyor:

- Zehirli maddeyle hedef alma,
- İnsansız hava aracıyla yüksek hassasiyetli nokta vuruşu,
- Araçlara yerleştirilen manyetik bombalar,
- Dijital izleme ile yapılan takibe dayalı pusular.

Özellikle dikkat çeken saldırılardan biri, İran Genelkurmay Başkanı'nın 'gizli' kabul edilen bir toplantıdan dönerken konvoyunun hedef alınmasıydı. Bu olayda kullanılan yöntem, hem içeriden bilgi sızdırıldığını hem de saldırının uzun süredir planlandığını gösterdi. Bu tip saldırılar, sadece fiziksel kayıplar değil; aynı zamanda psikolojik üstünlük ve caydırıcılık avantajı da sağlıyor.

Bir istihbarat kaynağına göre:

"İran'da bazı kritik rütbelerde artık koltuğa oturmaya gönüllü yok. Herkes sıranın kendisine geleceğinden endişeli. Bu, düşmanın en büyük başarısıdır: Vurmadan dize getirmek."

Bu suikastler zinciri, İran'ın yalnızca dış cephe de değil, iç güvenlik dokusunda da ciddi açıklar oluştuğunu gösteriyor. Komuta kademesinin zayıflaması, savunma refleksinin yavaşlamasına ve saha üstünlüğünün yitilmesine yol açıyor.

İSTİHBARAT ZAAFIYETİ VE GÜVENLİK SIZMALARI

İran'ın karşı karşıya olduğu en büyük yapısal krizlerden biri, ülkenin iç istihbarat kapasitesindeki derin zafiyettir. Suikastlar, sabotajlar ve içerden bilgi sızdırma olayları, yalnızca

Mossad'ın profesyonelliğiyle değil, aynı zamanda İran'ın bilgi güvenliği ve iç denetim sistemlerinin yetersizliğiyle açıklanabilir.

Bu zaaf, yıllar öncesine dayanıyor. 2020 yılında nükleer fizikçi Muhsin Fahrizade'nin öldürülmesiyle zirveye çıkan sürecin ardından, İran istihbarat yapısında reform sözü verilmişti. Ancak bu sözlerin sahaya yansımaları zayıf kaldı. Mossad'ın sadece Fahrizade değil, Natanz ve Parchin gibi son derece korunaklı askeri ve nükleer tesislere dahi sızabilmesi, istihbaratın pasifliğini gözler önüne serdi.

Sızma ve operasyon yöntemleri şunları içeriyor:

- İranlı istihbaratçılar kılıfına giren ajanlar,
- Devrim Muhafızları içinde yıllardır uyuyan hücreler,
- Dış ülkelerde eğitilip ülkeye 'geri dönen' iş birlikçiler,
- İkili ajanlık yapan medya, üniversite ve teknoloji sektörü çalışanları.

Son dönemde Tahran'da yapılan bir iç güvenlik operasyonunda yakalanan 17 kişinin, İran vatandaşı olmasına rağmen Mossad'a çalıştığı ortaya çıktı. Bu kişilerin tamamı devletin çeşitli kademelerinde görev almış, bazıları ise güvenlik kurumları içinde yer almıştı.

Bu durum, İran'da 'içeriden çöküş' ihtimalinin, dış saldırılardan daha büyük tehdit oluşturduğunu gösteriyor. Devletin bilgi akışı, personel denetimi ve dijital izleme sistemlerinin zayıflığı, Mossad'ın sadece fiziksel değil siber düzeyde de sızmasını kolaylaştırıyor.

Sızmalar sadece operasyonel verileri kapsamıyor; aynı zamanda askeri planlama, diplomatik yazışmalar, enerji stratejileri ve iletişim altyapılarına ait veriler de dış istihbaratların eline geçiyor. Bu durum İran'ı savaş başlamanın bile zayıf ve savunmasız hale getiriyor.

REJİM İÇİ ÇATIŞMA VE DARBECİ SENARYOLAR

İran'ın istihbarat zaafı ve askeri hiyerarşideki çöküş, rejim içi dengeleri de sarsmaya başladı. Özellikle Devrim Muhafızları ile düzenli

KOMUTA ZİNCİRİ HEDEFTE: SESSİZ TASFİYE GERÇEK KİŞİLER VE AYRINTILAR

General Hossein Salami

Devrim Muhafızları (IRGC) Komutanı (2019–2025)

ÖLÜM TARİHİ
13 Haziran 2025

ÖLÜM ŞEKLİ
İsrail hava saldırısında
hedef alınarak öldürüldü

Tümgeneral Mohammad Bagheri

İran Silahlı Kuvvetleri Genelkurmay Başkanı (2016–2025)

ÖLÜM TARİHİ
13 Haziran 2025

ÖLÜM ŞEKLİ
Aynı saldırıda öldü

Tuğgeneral Amir Ali Hajizadeh

IRGC Havacılık (Aerospace) Komutanı

ÖLÜM TARİHİ
13 Haziran 2025

ÖLÜM ŞEKLİ
İran'ın silahlı drone/havacılık
operasyonlarından sorumlu bu komutan,
komuta merkezindeki saldırıda hayatını kaybetti

Tümgeneral Ali Shadmani

Khatam al-Anbiya Acil Komuta Merkezi Başkanı

ÖLÜM TARİHİ
17 Haziran 2025

ÖLÜM ŞEKLİ
Beş gün önce atandığı görevde,
İsrail tarafından düzenlenen hava
saldırısıyla öldürüldü

afrosya today

ordu (Artesh) arasında artan görüş ayrılıkları ve güven bunalımı, içeride bir çözülme riskini beraberinde getiriyor. Bu durum, sadece dış müdahale ihtimalini değil; aynı zamanda iç darbe ya da hizip çatışması senaryolarını da ciddi bir olasılık haline getiriyor.

Dikkat çeken göstergelerden bazıları şunlar:

- Komuta kadrolarında ani görev değişiklikleri ve 'istifaya zorlamalar'.
- Bazı üst düzey isimlerin 'güvenlik' gerekçesiyle kamuoyundan tamamen izole edilmesi.

- Rejim muhalifi figürlerin sosyal medya üzerinden pasif destek görmesi.
- İçeride Mossad bağlantılı grupların yalnızca bilgi değil provokasyon amaçlı içerik yayması.

İran içerisindeki bu çatlakları derinleştiren faktörlerin başında, İsrail işgal rejiminin yürüttüğü psikolojik harp stratejisi geliyor. Mossad'ın, rejim içindeki reformist veya rejim karşıtı hiziplerle zımnî temas kurduğu; medya, STK ve diaspora destekli propaganda faaliyetleriyle bu grupları cesaretlendirdiği iddia ediliyor.

Bazı bağımsız kaynaklara göre:

“Eğer istihbarat açığı bu hızla büyürse ve rejim halk nezdinde meşruiyet kaybını önleyemezse, 2025 sonuna kadar İran'da bir iç darbe ya da kontrolsüz çöküş senaryosu mümkün olabilir.”

Birçok gözlemci, İran'da Ukrayna'daki gibi bir 'renkli devrim' değil; daha çok gölge darbe ya da içerden çözülme modeli ile karşı karşıya kalılabileceğini belirtiyor. Mossad destekli ajanlar ve içerideki iş birlikçiler, klasik anlamda bir askeri darbeyi değil, karar alma mekanizmalarını felç eden bir paralel yapılaşma inşa ediyor.

Bu gelişmeler, dışarıdan bir saldırıdan çok daha etkili: İran, düşmanı sınırlarının ötesinde değil, rejimin en derin kademelerinde aramak zorunda kalıyor.

NETANYAHU'NUN MESAJİ: REJİMİ DEVİRME STRATEJİSİ

İsrail işgal rejiminin başbakanı Binyamin Netanyahu'nun son dönemde yaptığı açıklamalar, yalnızca askeri tehdit içermiyor; aynı zamanda İran'a karşı yürütülen stratejik rejim değişikliği politikasının da resmi itirafı niteliğinde. Netanyahu'nun açıkça sarf ettiği,

“İran'daki rejimi devirmek bizim bir numaralı hedefimizdir”

ifadesi, diplomatik düzeyde alışılmadık bir söylem olmasının ötesinde, yürütülen istih-

barat ve casusluk operasyonlarının da arkasındaki temel niyeti açığa çıkarıyor.

Bu tür beyanlar, iki düzlemde ele alınıyor:

1. Psikolojik savaşın bir parçası: İran toplumunda korku, güvensizlik ve bölünmüşlük hissi oluşturmak.
2. İçerideki casus hücrelerin cesaretlendirilmesi: Operasyonel eylemlere meşruiyet kazandırmak, rejim karşıtı yapıları motive etmek.

Netanyahu'nun bu çıkışı, Mossad'ın İran'daki etkinliğini sadece bir 'istihbarat başarısı' olarak değil, ideolojik bir rejim mühendisliği stratejisi olarak sürdürdüğünü gösteriyor. Bu strateji, yalnızca hedef almayı değil, bir ülkenin sistemini içeriden çökertmeyi amaçlıyor.

Ayrıca bu açıklamanın zamanlaması da dikkat çekici: İsrail'in Gazze'de işlediği soykırımın uluslararası arenada artan baskılarla sorgulandığı bir dönemde, İsrail kamuoyunu yeniden 'dış tehdit' gündemiyle konsolide etmek, aynı zamanda iç siyasal krizi ötelirken İran üzerinden yeni bir cephe açmak anlamına geliyor.

Uluslararası ilişkiler uzmanlarına göre:

“Netanyahu'nun İran'a yönelik bu doğrudan 'rejim hedefli' söylemi, artık sadece önleyici güvenlik anlayışı değil; bölgesel yeniden dizayn planının açık ilanıdır.”

Bu söylem, İsrail'in İran içindeki ajan ağlarını daha da agresif hale getirebilir. Aynı zamanda, bölgede vekil aktörler üzerinden sürdürülen gerilimi daha doğrudan bir sıcak çatışmaya dönüştürme riskini de artırmaktadır.

BÖLGESEL VE KÜRESEL YANSIMALAR: YENİ BİR ORTA DOĞU SENARYOSU MU?

İran'ın içeriden zayıflatılması ve rejim çözümlerinin hızlanması, sadece Tahran ile Tel Aviv arasındaki gerilimi değil; bütün Orta Doğu coğrafyasının jeopolitik dengelerini altüst edecek bir süreci tetikleyebilir. İsrail'in yürüttüğü rejim değiştirme politikası başarıya ulaşırsa, İran'a bağlı ya da müttefik olan

vekil aktörlerin (Hizbullah, Haşdi Şabi, Ensarullah) etkisiz hale gelmesi, bölgede boşluk doğuracaktır.

Bu senaryonun muhtemel yansımaları:

Lübnan'da Hizbullah'ın Zayıflaması:

İran içindeki rejim değişikliği, Hizbullah'ın ideolojik ve maddi dayanağını yok edebilir. Bu da İsrail'in kuzey sınırındaki en büyük caydırıcılığı ortadan kaldırır.

Irak'ta Haşdi Şabi'nin Tasfiyesi:

Şii milis yapılar İran'dan gelen lojistik destekle varlığını sürdürüyor. İran'da çözülme, ABD'nin ve Batılı müttefiklerinin Irak'ta yeniden etkinleşmesine zemin hazırlar.

Yemen'de Ensarullah Hareketi'nin Dağılması:

Yemen'de İran desteğiyle Suudi Arabistan'a direnen Husiler, destek hattının kesilmesiyle yalnızlaşabilir. Bu da Yemen'de yeni bir iç çatışma dalgasını tetikleyebilir.

Küresel Dengelere Etkisi:

ABD ve Batı için fırsat:

İran'da rejim değişikliği, enerji kaynaklarının denetimi ve Çin-Rusya bloğunun zayıflatılması anlamına gelir. Aynı zamanda, İsrail'in bölgedeki hegemonyası daha da pekişir.

Çin ve Rusya için kriz:

İran'ın çökmesi, Şanghay İşbirliği Örgütü ve BRICS için büyük bir darbe olur. Çin'in Kuzey-Yol girişiminin bir kolu kesilir, Rusya'nın Orta Doğu'daki stratejik partneri yıkılır.

İslam dünyasında kaos riski:

İran rejiminin yıkılması, ideolojik düzlemde mezhepsel fay hattını daha da keskinleştirebilir. Mezhepsel çatışmalar üzerinden yürütülecek hibrit savaşlar, daha geniş bir İslam coğrafyasını istikrarsızlaştırabilir.

Sonuç olarak, Mossad'ın İran içinde yürüttüğü istihbarat operasyonları sadece bir ülkeyi hedef almıyor. Bu, bütün bölgeyi yeniden şekillendirmeyi amaçlayan çok katmanlı bir planın parçası. İran'ın zayıflatılmasıyla Siyonist rejimin önündeki en büyük stratejik engel ortadan kalkarken, Orta Doğu yeniden bir vekâlet savaşları dönemine sürüklenebilir.

İsrail, İran'ı PKK ile mi Vuracak?

• 17 Haziran 2025

İsrail'in İran'a yönelik son hava saldırılarının ardından Tel Aviv yönetimi, terör örgütü PKK ile iş birliği olasılığını masaya yatırıyor; özellikle PKK ve İran'daki PJAK yapıları bu alanda öne çıkıyor. PKK-YPG ve PJAK gibi gruplarla ilişkiler tartışılırken, İsrail'in hedefinin sadece askeri değil, aynı zamanda darbeyi tetiklemek olduğu belirtiliyor.

İşgalci İsrail'in İran'a yönelik son operasyonları; nükleer tesisler, petrol altyapısı ve komuta merkezleri dahil 250'den fazla hedefi vurduğu 'Operation Rising Lion' harekâtıyla birlikte PKK ile olası bağlantılar ve stratejik iş birliklerini yeniden gündeme taşıdı.

PKK ve İran uzantısı PJAK'ın, terör rejimi İsrail tarafından İran'a karşı kullanılacak aygıtlar olarak görüldüğü ileri sürülüyor.

İSRAİL-PKK BAĞI NEREYE DAYANIYOR?

İsrail'in PKK ile yakınlaştığı iddiası geçmişe dayanan bir konu. 1980'lerde İsrail'in PKK'ya Bekaa Vadisi'nde destek sağladığına dair haberler mevcut. Ayrıca PJAK gibi İran'da terör gruplarının da yıllardır İsrail ve ABD'nin desteklediği İran karşıtı stratejik seçenekler arasında yer aldığı biliniyor.

İSRAİL'İN HEDEFİ: İRAN'DA DARBE Mİ?

Soykırımcı Netanyahu, İran'a yönelik operasyonun rejim değişikliğine zemin hazırlayabileceğini ima eden açıklamalar yaptı. İranlı sivilleri ve yaygın protestoları işaret ederek 'ılımlı İran' stratejisini tetikleyebilecek potansiyele vurgu yaptı.

Uluslararası analizlere göre, işgalci İsrail saldırıları yalnızca askeri tehditleri değil, aynı zamanda İran içindeki etnik ve sosyal gerilimleri de kışkırtmayı hedefliyor.

PKK'NIN BÖLGESEL DİNAMİKLERE ETKİSİ

PJAK, İran'da rejim karşıtları arasında önemli bir aktör. İran, bu grupları yabancı destekli operasyonlarla ilişkilendirmeye çalışıyor. PKK ve uzantılarından gelen mesajlar ise mevcut krizde herhangi bir pozisyon almaktan şu an için kaçındıklarını gösteriyor.

Türkiye'nin Çevresinde Son Yıllarda Yaşanan Savaşlar ve İşgaller

afrosya today